

Dziennik Urzędowy L 311

Unii Europejskiej

Wydanie polskie

Legislacja

Tom 49

10 listopada 2006

Spis treści

I Akty, których publikacja jest obowiązkowa

- ★ **Rozporządzenie Rady (WE) nr 1650/2006 z dnia 7 listopada 2006 r. rozszerzające ostateczne cło antydumpingowe, nałożone rozporządzeniem (WE) nr 769/2002 na przywóz kumaryny pochodzącej z Chińskiej Republiki Ludowej, na przywóz kumaryny wysyłanej z Indonezji lub Malezji, zgłoszonej lub niezgłoszonej jako pochodząca z Indonezji lub Malezji** 1
- ★ **Rozporządzenie Rady (WE) nr 1651/2006 z dnia 7 listopada 2006 r. kończące częściowy przegląd okresowy środków antydumpingowych stosowanych względem przywozu rowerów pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej** 6
- ★ **Rozporządzenie Rady (WE) nr 1652/2006 z dnia 7 listopada 2006 r. kończące przegląd pod kątem nowego eksportera wszczęty na mocy rozporządzenia (WE) nr 428/2005 nakładającego ostateczne cła antydumpingowe na przywóz syntetycznych, poliestrowych włókien odcinkowych pochodzących między innymi z Chińskiej Republiki Ludowej** 8
- Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1653/2006 z dnia 9 listopada 2006 r. ustanawiające standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw 13
- Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1654/2006 z dnia 9 listopada 2006 r. ustalające refundacje wywozowe dla cukru białego i cukru surowego wywożonych w stanie nieprzetworzonym 15
- Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1655/2006 z dnia 9 listopada 2006 r. ustalające maksymalną refundację wywozową dla cukru białego w ramach stałego przetargu przewidzianego na mocy rozporządzenia (WE) nr 958/2006 17
- Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1656/2006 z dnia 9 listopada 2006 r. ustalające refundacje wywozowe dla produktów przetworzonych na bazie zbóż i ryżu 18
- Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1657/2006 z dnia 9 listopada 2006 r. ustalające stawki refundacji do niektórych produktów zbożowych i ryżu wywożonych jako towary nieobjęte załącznikiem I do Traktatu 21
- Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1658/2006 z dnia 9 listopada 2006 r. zmieniające stawki refundacji do niektórych produktów z sektora cukru, wywożonych jako towary nieobjęte załącznikiem I do Traktatu 25

2

(Ciąg dalszy na następnej stronie)

Akty, których tytuły wydrukowano zwykłą czcionką, odnoszą się do bieżącego zarządzania sprawami rolnictwa i generalnie zachowują ważność przez określony czas.

Tytuły wszystkich innych aktów poprzedza gwiazdka, a drukuje się je czcionką pogrubioną.

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1659/2006 z dnia 9 listopada 2006 r. ustanawiające refundacje wywozowe dla syropów i niektórych innych produktów w sektorze cukru wywożonych w stanie nieprzetworzonym	27
Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1660/2006 z dnia 9 listopada 2006 r. w sprawie przekazanych ofert na wywóz jęczmienia w ramach przetargu, o którym mowa w rozporządzeniu (WE) nr 935/2006	29
Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1661/2006 z dnia 9 listopada 2006 r. w sprawie przekazanych ofert na wywóz pszenicy zwyczajnej w ramach przetargu, o którym mowa w rozporządzeniu (WE) nr 936/2006	30
★ Dyrektywa Komisji 2006/92/WE z dnia 9 listopada 2006 r. zmieniająca załączniki do dyrektywy Rady 76/895/EWG, 86/362/EWG i 90/642/EWG w odniesieniu do najwyższych dopuszczalnych poziomów pozostałości kaptanu, dichlorfosu, etionu i folpetu ⁽¹⁾	31

II Akty, których publikacja nie jest obowiązkowa

Komisja

2006/759/WE:

★ Decyzja Komisji z dnia 8 listopada 2006 r. zatwierdzająca niektóre krajowe programy zwalczania salmonelli w stadach hodowlanych gatunku <i>Gallus gallus</i> (notyfikowana jako dokument nr C(2006) 5281) ⁽¹⁾	46

2006/760/WE:

★ Decyzja Komisji z dnia 9 listopada 2006 r. ustalająca na rok gospodarczy 2006/2007 kwoty pomocy na rzecz dywersyfikacji, dodatkowej pomocy na rzecz dywersyfikacji oraz pomocy przejściowej przyznawanej w ramach tymczasowego systemu restrukturyzacji przemysłu cukrowniczego we Wspólnocie (notyfikowana jako dokument nr C(2006) 5306)	49

2006/761/WE:

★ Decyzja Komisji z dnia 9 listopada 2006 r. zmieniająca decyzję 2005/393/WE w zakresie stref zamkniętych w odniesieniu do choroby niebieskiego języka (notyfikowana jako dokument nr C(2006) 5311) ⁽¹⁾	51

2006/762/WE:

★ Decyzja Komisji z dnia 9 listopada 2006 r. dotycząca niektórych środków ochronnych przeciw chorobie niebieskiego języka w Bułgarii (notyfikowana jako dokument nr C(2006) 5315) ⁽¹⁾	56

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG.

I

(Akty, których publikacja jest obowiązkowa)

ROZPORZĄDZENIE RADY (WE) NR 1650/2006

z dnia 7 listopada 2006 r.

rozszerzające ostateczne cło antydumpingowe, nałożone rozporządzeniem (WE) nr 769/2002 na przywóz kumaryny pochodzącej z Chińskiej Republiki Ludowej, na przywóz kumaryny wysyłanej z Indonezji lub Malezji, zgłoszonej lub niezgłoszonej jako pochodząca z Indonezji lub Malezji

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

ryny wysyłanej z Indii lub Tajlandii, zgłoszonej lub niezgłoszonej jako pochodząca z Indii lub Tajlandii.

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

2. Wniosek

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 384/96 z dnia 22 grudnia 1995 r. w sprawie ochrony przed dumpingowym przywozem z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej⁽¹⁾ („rozporządzenie podstawowe”), w szczególności jego art. 13,

(3) Dnia 13 lutego 2006 r. Komisja otrzymała wniosek zgodnie z art. 13 ust. 3 rozporządzenia podstawowego o przeprowadzenie dochodzenia w sprawie możliwego obejścia środków antydumpingowych nałożonych na przywóz kumaryny pochodzącej z ChRL (zwaną dalej „wnioskiem”). Wniosek został złożony przez Europejską Radę ds. Przemysłu Chemicznego (CEFIC) (zwaną dalej „wnioskodawcą”) w imieniu jedyne go producenta we Wspólnocie.

uwzględniając wniosek przedstawiony przez Komisję po konsultacji z Komitetem Doradczym,

(4) Wniosek zawierał wystarczające dowody *prima facie*, że nastąpiła zmiana w strukturze handlu po nałożeniu obowiązujących środków antydumpingowych i środków przeciwdziałających obejściu ceł na przywóz kumaryny pochodzącej z ChRL, polegająca na znacznym wzroście przywozu tego samego produktu z Indonezji i Malezji.

a także mając na uwadze, co następuje:

(5) Istnieje przypuszczenie, że wspomniana zmiana w strukturze handlu wynika z dokonywanego w Indonezji i Malezji przeładunku kumaryny pochodzącej z ChRL. Stwierdzono ponadto, że nie było wystarczającej racjonalnej przyczyny ani uzasadnienia ekonomicznego takiej zmiany, innych niż istnienie środków antydumpingowych nałożonych na przywóz kumaryny pochodzącej z ChRL.

A. PROCEDURA**1. Obowiązujące środki**

(1) W następstwie przeglądu wygaśnięcia, rozporządzeniem (WE) nr 769/2002⁽²⁾ (zwanym dalej „rozporządzeniem pierwotnym”), Rada nałożyła ostateczne cła antydumpingowe w wysokości 3 479 EUR za tonę przywożonej kumaryny objętej kodem CN ex 2932 21 00 pochodzącej z Chińskiej Republiki Ludowej („ChRL”).

(2) W grudniu 2004 r., po stwierdzeniu występowania praktyk związanych z obchodzeniem ceł za pośrednictwem Indii i Tajlandii, środki zostały rozszerzone rozporządzeniem (WE) nr 2272/2004⁽³⁾ na przywóz kuma-

(6) Wreszcie, wnioskodawca przedstawił dowody na to, że skutki naprawcze obowiązujących środków antydumpingowych nałożonych na kumarynę pochodzącą z ChRL zostały osłabione pod względem ilości i cen. Znaczna wielkość przywozu kumaryny z Indonezji i Malezji prawdopodobnie zastąpiła przywóz kumaryny z ChRL. Ponadto istniały wystarczające dowody na to, że wzrost przywozu nastąpił po cenach znacznie poniżej poziomu niewyrządzającego szkodę ustalonego w dochodzeniu, które doprowadziło do nałożenia obowiązujących środków, oraz że wystąpił dumping w odniesieniu do normalnych wartości wcześniej określonych dla kumaryny pochodzącej z ChRL.

⁽¹⁾ Dz.U. L 56 z 6.3.1996, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 2117/2005 (Dz.U. L 340 z 23.12.2005, str. 17).

⁽²⁾ Dz.U. L 123 z 9.5.2002, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1854/2003 (Dz.U. L 272 z 23.10.2003, str. 1).

⁽³⁾ Dz.U. L 396 z 31.12.2004, str. 18.

3. Wszczęcie postępowania

- (7) Komisja wszczęła dochodzenie na podstawie rozporządzenia (WE) nr 499/2006 ⁽¹⁾ (zwanego dalej „rozporządzeniem wszczynającym”) w sprawie możliwego obejścia środków antydumpingowych nałożonych na przywóz kumaryny pochodzącej z ChRL poprzez przywóz kumaryny wysyłanej z Indonezji lub Malesji, zgłoszonej lub niezgłoszonej jako pochodząca z Indonezji lub Malesji i, zgodnie z art. 13 ust. 3 i 14 ust. 5 rozporządzenia podstawowego, nakazała organom celnym rejestrowanie przywozu kumaryny wysyłanej z Indonezji lub Malesji, zgłoszonej lub niezgłoszonej jako pochodząca z Indonezji lub Malesji, objętej kodem CN ex 2932 21 00 (kod TARIC 2932 21 00 16).

4. Dochodzenie

- (8) Komisja oficjalnie powiadomiła władze ChRL, Indonezji i Malesji, zainteresowanych producentów/eksporterów, importerów we Wspólnocie oraz wnioskodawcę o wszczęciu dochodzenia. Kwestionariusze zostały przesłane do producentów/eksporterów w ChRL oraz do importerów we Wspólnocie wymienionych we wniosku. Według posiadanych informacji w Indonezji i Malesji nie było żadnych producentów. Zainteresowane strony miały możliwość wyrażenia swoich opinii na piśmie i złożenia wniosku o przesłuchanie w ramach limitu czasowego określonego w rozporządzeniu wszczynającym. Wszystkie strony poinformowano, że brak współpracy może spowodować zastosowanie art. 18 rozporządzenia podstawowego oraz rozpoznanie sytuacji na podstawie dostępnych faktów.
- (9) Żaden producent lub eksporter w ChRL, Indonezji lub Malesji nie udzielił odpowiedzi na kwestionariusz. Władze indonezyjskie odpowiedziały, że – o ile im wiadomo – w Indonezji nie ma żadnych producentów.

5. Okres dochodzenia

- (10) Okres dochodzenia objął okres od dnia 1 marca 2005 r. do dnia 28 lutego 2006 r. (zwany dalej „OD”). Zebrano dane od 2002 r. do końca OD w celu zbadania domniemanej zmiany w strukturze handlu.

B. WYNIKI DOCHODZENIA

1. Uwagi ogólne/stożenie współpracy

a) Indonezja i Malesja

- (11) Żaden producent ani eksporter z Indonezji i Malesji nie ujawnił się ani nie złożył odpowiedzi na kwestionariusz. W związku z powyższym ustalenia dotyczące wywozu kumaryny wysyłanej z Indonezji i Malesji do Wspólnoty musiały zostać oparte na dostępnych faktach zgodnie z art. 18 rozporządzenia podstawowego. Na początku dochodzenia władze Indonezji i Malesji zostały poinformowane o konsekwencjach braku współpracy, jak określono w art. 18 ust. 6 rozporządzenia podstawowego.

b) ChRL

- (12) Żaden chiński producent lub eksporter nie podjął współpracy w ramach dochodzenia.
- (13) Znany Komisji przedsiębiorstwu wyjaśniono, że brak współpracy może doprowadzić do zastosowania art. 18 rozporządzenia podstawowego.

2. Produkt objęty postępowaniem oraz produkt podobny

- (14) Produktem objętym postępowaniem związanym z możliwym obejściem ceł jest, jak określono w rozporządzeniu podstawowym, kumaryna klasyfikowana obecnie w ramach kodu CN ex 2932 21 00. Kumaryna jest białym krystalicznym proszkiem o charakterystycznym zapachu świeżo skoszonego siana. Wykorzystywana jest głównie jako aromatyczna substancja chemiczna i jako utrwalacz w przygotowywaniu komponentów zapachowych, które używane są w produkcji detergentów, kosmetyków i perfum.
- (15) Kumaryna może być wytworzona w wyniku dwóch różnych procesów produkcji: proces syntezy z fenolu (reakcja Perkina) lub na drodze syntezy z ortokrezolu (reakcja Raschiga). Jednakże kumaryna wyprodukowana w wyniku tych dwóch procesów ma te same właściwości fizyczne i chemiczne oraz to samo zastosowanie.
- (16) W obliczu braku współpracy stron z Indonezji i Malesji należy wywnioskować, na podstawie dostępnych informacji oraz wobec braku dowodów przeciwnych, że kumaryna wywożona do Wspólnoty z ChRL i kumaryna wysyłana z Indonezji i Malesji mają takie same właściwości fizyczne i chemiczne oraz to samo zastosowanie. Należy je zatem uznać za produkty podobne w rozumieniu art. 1 ust. 4 rozporządzenia podstawowego.

3. Zmiana struktury handlu

- (17) Jak stwierdzono powyżej, istnieje przypuszczenie, że zmiana struktury handlu wynika z przeładunku towarów w Indonezji i Malesji.

Indonezja

- (18) Ponieważ żadne indonezyjskie przedsiębiorstwo nie podjęło współpracy w ramach dochodzenia, zaistniała konieczność określenia wielkości wywozu towarów z Indonezji do Wspólnoty na podstawie dostępnych faktów zgodnie z art. 18 rozporządzenia podstawowego. W związku z powyższym, w celu ustalenia cen eksportowych i wielkości przywozu z Indonezji, wykorzystano dane Eurostatu, będące najwłaściwszymi dostępnymi informacjami.

⁽¹⁾ Dz.U. L 91 z 29.3.2006, str. 3.

(19) Odnotowano napływ znacznych wielkości przywozu z Indonezji do Wspólnoty, na poziomie 12,5 ton w 2004 r., 15 ton w 2005 r. i 10 ton w okresie objętym dochodzeniem (stanowiącym 1,7 % konsumpcji w UE), zaraz po wszczęciu poprzedniego dochodzenia dotyczącego obejścia środków w odniesieniu do Indii i Tajlandii. Równocześnie chiński wywóz do Indonezji zwiększył się z 57 ton w 2003 r. do 83,8 ton w okresie objętym dochodzeniem.

(20) Wobec braku współpracy i dowodów przeciwnych stwierdzono, że wystąpiła zmiana w strukturze handlu między ChRL, Indonezją i Wspólnotą od 2004 r. do końca okresu objętego dochodzeniem, która wynikała z przeładunku kumaryny pochodzącej z ChRL w Indonezji.

Malezja

(21) Z uwagi na fakt, że żadne malezyjskie przedsiębiorstwo nie podjęło współpracy w ramach dochodzenia, zaistniała konieczność określenia wielkości wywozu towarów z Malezji do Wspólnoty na podstawie dostępnych faktów zgodnie z art. 18 rozporządzenia podstawowego. W związku z powyższym, w celu ustalenia cen eksportowych i wielkości przywozu z Malezji, wykorzystano dane Eurostatu, będące najwłaściwszymi dostępnymi informacjami.

(22) Napływ przywozu z Malezji do Wspólnoty rozpoczął się w 2005 r., osiągając poziom 13 ton w 2005 r. i 23 ton w okresie objętym dochodzeniem (stanowiąc 3,9 % konsumpcji w UE). Równocześnie chiński wywóz do Malezji zwiększył się z 23,6 ton w 2004 r. do 43,76 ton w okresie objętym dochodzeniem.

(23) Wobec braku współpracy i dowodów przeciwnych stwierdzono, że wystąpiła zmiana w strukturze handlu między ChRL, Malezją i Wspólnotą od 2005 r. do końca okresu objętego dochodzeniem, która wynikała z przeładunku kumaryny pochodzącej z ChRL w Malezji.

4. Racjonalna przyczyna lub ekonomiczne uzasadnienie

Indonezja

(24) Wobec braku współpracy i dowodów przeciwnych stwierdzono, mając na uwadze napływ znacznych wielkości przywozu zaraz po wszczęciu poprzedniego dochodzenia dotyczącego obejścia środków w odniesieniu do Indii i Tajlandii, równocześnie ze wzrostem chińskiego wywozu kumaryny do Indonezji, że zmiana struktury handlu wynikała raczej z istnienia środków antydumpingowych niż z innych wystarczających racjonalnych przyczyn lub ekonomicznego uzasadnienia w rozumieniu art. 13 ust. 1 rozporządzenia podstawowego. W tym zakresie należy również

podkreślić, że nie ma dowodów na istnienie rzeczywistej produkcji kumaryny w Indonezji.

Malezja

(25) Wobec braku współpracy i dowodów przeciwnych stwierdzono, mając na uwadze rozpoczęcie przywozu w 2005 r. po rozszerzeniu środków na przywóz kumaryny wysyłanej z Indii lub Tajlandii i równoczesne zwiększenie chińskiego wywozu do Malezji z 23,6 ton w 2004 r. do 43,76 ton w 2005 r., że zmiana struktury handlu wynikała raczej z istnienia środków antydumpingowych niż z innych wystarczających racjonalnych przyczyn lub ekonomicznego uzasadnienia w rozumieniu art. 13 ust. 1 rozporządzenia podstawowego. W tym zakresie należy również podkreślić, że nie ma dowodów na istnienie rzeczywistej produkcji kumaryny w Malezji.

5. Osłabienie skutków zaradczych ceł w zakresie cen i/lub ilości produktów podobnych

Indonezja

(26) W oparciu o przeprowadzoną powyżej analizę przepływów handlowych stwierdzono, że zmiana struktury przywozu do Wspólnoty wiąże się z faktem istnienia środków antydumpingowych i przeciwdziałających obejściu ceł. Podczas gdy do 2003 r. nie było w ogóle przywozu na rynek wspólnotowy, zgłaszanego jako pochodzący z Indonezji, w 2003 r. wyniósł on 4 tony, w 2004 r. – 12,5 tony, w 2005 r. – 15 ton, a w okresie objętym dochodzeniem – 10 ton, stanowiąc 1,7 % konsumpcji we Wspólnocie.

(27) Dochodzenie wykazało, że przywóz z Indonezji odbywał się po cenie niższej od poziomu ceny eksportowej ustalonej w pierwotnym dochodzeniu i znacznie poniżej pierwotnej wartości normalnej.

(28) W związku z powyższym stwierdza się, że zmiany w przepływach handlowych w połączeniu z wyjątkowo niskimi cenami wywozu z Indonezji osłabiły skutki zaradcze środków antydumpingowych pod względem ilości i cen produktów podobnych.

Malezja

(29) W oparciu o przeprowadzoną powyżej analizę przepływów handlowych stwierdzono, że zmiana struktury handlu wiąże się z faktem istnienia środków antydumpingowych i przeciwdziałających obejściu ceł. Podczas gdy przed 2005 r. nie było w ogóle przywozu kumaryny na rynek wspólnotowy, w 2005 r. wyniósł on 13 ton, a w okresie objętym dochodzeniem – 23 tony.

(30) Dochodzenie wykazało, że przywóz z Malezji odbywał się po cenie niższej od poziomu ceny eksportowej ustalonej w pierwotnym dochodzeniu i znacznie poniżej pierwotnej wartości normalnej.

- (31) W związku z powyższym stwierdza się, że zmiany w przepływach handlowych w połączeniu z wyjątkowo niskimi cenami wywozu z Malezji osłabiły skutki zaradcze środków antidumpingowych pod względem ilości i cen produktów podobnych.

6. Dowody dumpingu w odniesieniu do normalnych wartości ustalonych wcześniej dla produktów podobnych

Indonezja

- (32) W celu określenia, czy możliwe jest znalezienie dowodów dumpingu względem wywozu kumaryny do Wspólnoty z Indonezji w OD, wykorzystano dane Eurostatu zgodnie z art. 18 rozporządzenia podstawowego.
- (33) Artykuł 13 ust. 1 rozporządzenia podstawowego wymaga przedstawienia dowodów dumpingu względem normalnej wartości ustalonej wcześniej dla produktów podobnych.
- (34) W celu obiektywnego porównania wartości normalnej z ceną eksportową uwzględniono, w postaci dostosowań, różnice mające wpływ na ceny i porównywalność cen. Dostosowania te zostały dokonane zgodnie z art. 2 ust. 10 rozporządzenia podstawowego w odniesieniu do transportu i ubezpieczenia, na podstawie dostępnych faktów, tj. wskazanych we wniosku, zgodnie z art. 18 rozporządzenia podstawowego.
- (35) Zgodnie z art. 2 ust. 11 i art. 2 ust. 12 rozporządzenia podstawowego porównanie średniej ważonej wartości normalnej ustalonej w poprzednim dochodzeniu oraz średniej ważonej cen eksportowych w OD, wyrażone jako odsetek ceny cif na granicy Wspólnoty przed ocleniem, wykazało dumping w zakresie przywozu kumaryny do Wspólnoty z Indonezji. Ustalony margines dumpingu, wyrażony jako odsetek ceny cif na granicy Wspólnoty przed ocleniem, wyniósł ponad 100 %.

Malezja

- (36) W celu określenia, czy możliwe jest znalezienie dowodów dumpingu względem wywozu kumaryny do Wspólnoty z Malezji w OD, wykorzystano dane Eurostatu zgodnie z art. 18 rozporządzenia podstawowego.
- (37) W celu obiektywnego porównania wartości normalnej z ceną eksportową uwzględniono, w postaci dostosowań, różnice mające wpływ na ceny i porównywalność cen. Dostosowania te zostały dokonane zgodnie z art. 2 ust. 10 rozporządzenia podstawowego w odniesieniu do transportu i ubezpieczenia, na podstawie dostępnych faktów, tj. wskazanych we wniosku, zgodnie z art. 18 rozporządzenia podstawowego.

- (38) Zgodnie z art. 2 ust. 11 i art. 2 ust. 12 rozporządzenia podstawowego porównanie średniej ważonej wartości normalnej ustalonej w poprzednim dochodzeniu oraz średniej ważonej cen eksportowych w OD, wyrażone jako odsetek ceny cif na granicy Wspólnoty przed ocleniem, wykazało dumping w zakresie przywozu kumaryny do Wspólnoty z Malezji. Ustalony margines dumpingu, wyrażony jako odsetek ceny cif na granicy Wspólnoty przed ocleniem, wyniósł ponad 100 %.

C. ŚRODKI

- (39) W związku z powyższymi ustaleniami dotyczącymi obejścia środków w rozumieniu art. 13 ust. 1 rozporządzenia podstawowego obowiązujące środki antidumpingowe nałożone na przywóz produktu objętego dochodzeniem pochodzącego z ChRL powinny zostać rozszerzone na ten sam produkt wysyłany z Indonezji lub Malezji, zgłoszony lub niezgłoszony jako pochodzący z Indonezji lub Malezji.
- (40) Rozszerzone cło powinno być równe cłu ustanowionemu w art. 1 ust. 2 rozporządzenia pierwotnego.
- (41) Zgodnie z art. 13 ust. 3 i art. 14 ust. 5 rozporządzenia podstawowego, które przewidują, że wszelkie rozszerzone środki są stosowane wobec zarejestrowanego przywozu od daty rejestracji, cło antidumpingowe powinno być pobierane od przywozu kumaryny wysyłanej z Indonezji lub Malezji, która została przywieziona do Wspólnoty w ramach procedury rejestracji nałożonej rozporządzeniem wszczynającym.

D. WNIOSKI O WYŁĄCZENIE

- (42) Pomimo że w trakcie niniejszego dochodzenia nie ustalono istnienia w Indonezji lub Malezji żadnych rzeczywistych producentów kumaryny, ani też tacy producenci nie zgłosili się do Komisji, informuje się nowych producentów, którzy mają zamiar złożyć wniosek o wyłączenie z zastosowania rozszerzonego środka antidumpingowego zgodnie z art. 13 ust. 4 rozporządzenia podstawowego, że będą musieli wypełnić kwestionariusz w celu umożliwienia Komisji podjęcia decyzji, czy wyłączenie może być im przyznane. Tego rodzaju wyłączenie może zostać udzielone po dokonaniu oceny, między innymi, sytuacji rynkowej produktu objętego postępowaniem, mocy produkcyjnych i wykorzystania mocy produkcyjnych, zakupów i sprzedaży oraz prawdopodobieństwa stosowania praktyk, w odniesieniu do których nie ma wystarczającej racjonalnej przyczyny ani ekonomicznego uzasadnienia, a także dowodów na istnienie dumpingu. W takim przypadku Komisja najprawdopodobniej przeprowadzi również weryfikację na miejscu. Wniosek należałoby niezwłocznie skierować do Komisji, razem z wszelkimi właściwymi informacjami, w szczególności wszelkimi zmianami w działalności przedsiębiorstwa związanymi z produkcją i sprzedażą.

- (43) Importerzy mogliby korzystać z wyłączenia z zastosowania środka, w takiej mierze, w jakiej ich przywóz pochodzi od eksportujących producentów, którym przyznano tego rodzaju wyłączenie, oraz zgodnie z art. 13 ust. 4 rozporządzenia podstawowego.
- (44) W przypadkach, w których udzielono wyłączenia, Rada wprowadzi odpowiednie zmiany do niniejszego rozporządzenia. Wszelkie udzielone wyłączenia będą następnie monitorowane przez Komisję w celu zapewnienia zgodności z warunkami określonymi w tych wyłączeniach.

E. PROCEDURA

- (45) Zainteresowane strony zostały poinformowane o istotnych faktach i okolicznościach, na podstawie których Rada zamierzała rozszerzyć obowiązujące ostateczne środki antydumpingowe, oraz miały możliwość zabrania głosu w sprawie i przedstawienia swoich uwag. Nie otrzymano żadnych uwag, których charakter mógłby zmienić wyżej wspomniane wnioski,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. Ostateczne cło antydumpingowe nałożone rozporządzeniem (WE) nr 769/2002 na przywóz pochodzącej z Chińskiej Republiki Ludowej kumaryny, objętej kodem CN ex 2932 21 00, zostaje niniejszym rozszerzone na przywóz kumaryny objętej kodem CN ex 2932 21 00 wysyłanej z Indonezji lub Malezji, zgłoszonej lub niezgłoszonej jako pochodząca z Indonezji lub Malezji (kod TARIC 2932 21 00 16).

2. Cło rozszerzone na podstawie ust. 1 jest pobierane od przywozu zarejestrowanego zgodnie z art. 2 rozporządzenia (WE) nr 499/2006 oraz art. 13 ust. 3 i art. 14 ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 384/96.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 7 listopada 2006 r.

3. Stosuje się obowiązujące przepisy celne.

Artykuł 2

1. Wnioski o wyłączenie z rozszerzonego cła na podstawie art. 1 są sporządzane na piśmie, w jednym z języków urzędowych Unii Europejskiej oraz podpisywane przez osobę upoważnioną do reprezentowania wnioskodawcy. Wniosek należy przesłać na poniższy adres:

Komisja Europejska
Dyrekcja Generalna ds. Handlu
Dyrekcja B
Biuro: J-79 05/17
B-1049 Bruksela
Faks: (32-2) 295 65 05

2. Zgodnie z art. 13 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 384/96 Rada może podjąć decyzję o wyłączeniu z cła rozszerzonego na podstawie art. 1 przywozu, który nie stanowi obejścia środków antydumpingowych nałożonych rozporządzeniem (WE) nr 769/2002.

Artykuł 3

Niniejszym nakazuje się władzom celnym zaprzestanie rejestracji przywozu, ustanowionej zgodnie z art. 2 rozporządzenia (WE) nr 499/2006.

Artykuł 4

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

W imieniu Rady
E. HEINÄLUOMA
Przewodniczący

ROZPORZĄDZENIE RADY (WE) NR 1651/2006**z dnia 7 listopada 2006 r.****kończące częściowy przegląd okresowy środków antidumpingowych stosowanych względem przywozu rowerów pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej**

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 384/96 z dnia 22 grudnia 1995 r. w sprawie ochrony przed dumpingowym przywozem z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej ⁽¹⁾ („rozporządzenie podstawowe”), w szczególności jego art. 11 ust. 3,

uwzględniając wniosek przedstawiony przez Komisję po konsultacji z Komitetem Doradczym,

a także mając na uwadze, co następuje:

1. OBOWIĄZUJĄCE ŚRODKI

- (1) Obecnie obowiązującymi środkami są ostateczne cła antidumpingowe na przywóz rowerów pochodzących, między innymi, z Chińskiej Republiki Ludowej („ChRL”), nałożone na mocy rozporządzenia Rady (WE) nr 1524/2000 ⁽²⁾ („rozporządzenie pierwotne”).

2. OBECNE DOCHODZENIE

- (2) Dnia 10 stycznia 2006 r. Komisja w drodze zawiadomienia opublikowanego w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* ⁽³⁾ wszczęła z własnej inicjatywy dochodzenie na podstawie art. 11 ust. 3 rozporządzenia podstawowego. Zakres przeglądu jest ograniczony do aspektów dumpingu dotyczących tylko jednego eksportującego producenta rowerów – Giant China Co. Ltd. (zwanego dalej „Giant China” lub „przedsiębiorstwem”).
- (3) Komisja posiadała wystarczające dowody uprawdopodobniające, że okoliczności, na podstawie których wprowadzono obecnie obowiązujące środki, zmieniły się i że zmiany te są trwałe. Według informacji posiadanych przez Komisję przedsiębiorstwo prowadziło działalność opartą na warunkach gospodarki rynkowej, na co wskazywał fakt, że wydawało się ono spełniać kryteria określone w art. 2 ust. 7 lit. c) rozporządzenia podstawowego.

⁽¹⁾ Dz.U. L 56 z 6.3.1996, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 2117/2005 (Dz.U. L 340 z 23.12.2005, str. 17).

⁽²⁾ Dz.U. L 175 z 14.7.2000, str. 39. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1095/2005 (Dz.U. L 183 z 14.7.2005, str. 1).

⁽³⁾ Dz.U. C 5 z 10.1.2006, str. 2.

- (4) Częściowy przegląd okresowy został zatem rozpoczęty w celu ustalenia, czy przedsiębiorstwo prowadzi działalność opartą na warunkach gospodarki rynkowej określonych w art. 2 ust. 7 lit. c) rozporządzenia podstawowego lub czy spełnia ono ewentualnie wymagania pozwalające na objęcie go indywidualnym cłem ustanowionym zgodnie z art. 9 ust. 5 rozporządzenia podstawowego, a jeżeli tak, w celu ustalenia indywidualnego marginesu dumpingu dla przedsiębiorstwa, a w przypadku stwierdzenia dumpingu – poziomu cła, któremu powinien podlegać przywóz do Wspólnoty produktu objętego postępowaniem.

3. PROCEDURA

- (5) Komisja oficjalnie poinformowała Giant China, przemysł wspólnotowy i władze ChRL o wszczęciu dochodzenia. Zainteresowane strony miały możliwość przedstawienia opinii na piśmie oraz złożenia wniosku o przesłuchanie w terminie określonym w zawiadomieniu o wszczęciu dochodzenia.

- (6) W celu umożliwienia wspomnianemu przedsiębiorstwu złożenia wniosku o przyznanie statusu podmiotu traktowanego na zasadach rynkowych („MET”) lub o indywidualne traktowanie („IT”), Komisja przesłała formularze wniosków przedsiębiorstwu i władzom ChRL. W następstwie powyższego od Giant China i jego przedsiębiorstwa powiązanego wpłynęły wnioski o MET.

- (7) Przeprowadzono wizytację na terenie zakładów Giant China i jego powiązanego przedsiębiorstwa Giant Chengdu Co., Ltd.

4. PRODUKT OBJĘTY POSTĘPOWANIEM

- (8) Produktem objętym postępowaniem, zgodnie z definicją w art. 1 rozporządzenia pierwotnego, są rowery dwukołowe i pozostałe rowery (włączając trzykołowe wózki – rowery dostawcze, jednak z wyłączeniem rowerów jednokołowych), bezsilnikowe, pochodzące z ChRL (zwane dalej „produktem objętym postępowaniem”), obecnie objęte kodami CN ex 8712 00 10, 8712 00 30 i ex 8712 00 80.

5. OKRES OBJĘTY DOCHODZENIEM

- (9) Dochodzenie obejmowało okres od dnia 1 stycznia do dnia 31 grudnia 2005 r.

6. WYNIKI DOCHODZENIA

- (10) W trakcie dochodzenia ustalono, że przedsiębiorstwo było powiązane z innym wytwórcą produktu objętego postępowaniem w ChRL, który jednakże nie przedłożył odpowiedzi na formularz wniosku o MET w terminie określonym w zawiadomieniu o wszczęciu dochodzenia.
- (11) Należy zauważyć, że badanie, czy grupa powiązanych przedsiębiorstw jako całość spełnia warunki MET, jest stałą praktyką Komisji. Uznaje się to za konieczne w celu zapobieżenia dokonywaniu przez grupę przedsiębiorstw sprzedaży, w przypadku nałożenia środków, za pośrednictwem jednego powiązanego przedsiębiorstwa należącego do tej grupy. Dlatego w przypadku gdy spółka zależna lub jakiegokolwiek inne powiązane przedsiębiorstwo jest producentem lub sprzedawcą produktu objętego postępowaniem, wszystkie takie powiązane przedsiębiorstwa muszą przedłożyć odpowiedzi na formularz wniosku o MET, aby umożliwić zbadanie czy one również spełniają kryteria określone w art. 2 ust. 7 lit. c) rozporządzenia podstawowego. W związku z tym, jeżeli nie zostanie spełniony ten wymóg, nie można stwierdzić, czy cała grupa spełnia wszystkie warunki MET.
- (12) Ponadto na podstawie dostępnych informacji nie można było określić, czy przedsiębiorstwo spełniało wymogi art. 9 ust. 5 rozporządzenia podstawowego.
- (13) Komisja poinformowała przedsiębiorstwo o powyższych wnioskach. Przedsiębiorstwo to oświadczyło, że nie jest

już zainteresowane współpracą w tym postępowaniu przeglądowym.

7. ZAKOŃCZENIE POSTĘPOWANIA

- (14) Powyższe wyniki prowadzą do wniosku, że częściowy przegląd okresowy dotyczący przywozu do Wspólnoty produktu objętego postępowaniem produkowanego przez Giant China powinien zostać zakończony, a środki opisane w motywie 1 powinny zostać utrzymane,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. Częściowy przegląd okresowy, na podstawie art. 11 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 384/96, dotyczący środków antidumpingowych stosowanych względem przywozu rowerów produkowanych przez Giant China Co. Ltd. i pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej, nałożonych na podstawie rozporządzenia (WE) nr 1524/2000, ostatnio zmienionego rozporządzeniem (WE) nr 1095/2005, zostaje niniejszym zakończony.

2. Obowiązujące obecnie środki antidumpingowe w odniesieniu do Giant China Co. Ltd. zostają utrzymane.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 7 listopada 2006 r.

W imieniu Rady
E. HEINÄLUOMA
Przewodniczący

ROZPORZĄDZENIE RADY (WE) NR 1652/2006

z dnia 7 listopada 2006 r.

kończące przegląd pod kątem nowego eksportera wszczęty na mocy rozporządzenia (WE) nr 428/2005 nakładającego ostateczne cła antidumpingowe na przywóz syntetycznych, poliesterowych włókien odcinkowych pochodzących między innymi z Chińskiej Republiki Ludowej

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 384/96 z dnia 22 grudnia 1995 r. w sprawie ochrony przed dumpingowym przywozem z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej ⁽¹⁾ („rozporządzenie podstawowe”), w szczególności jego art. 11 ust. 4,

uwzględniając wniosek Komisji przedstawiony po konsultacji z Komitetem Doradczym,

a także mając na uwadze, co następuje:

1. ISTNIEJĄCE ŚRODKI

(1) Obecnie obowiązujące środki są ostatecznym cłem antidumpingowym nałożonym na mocy rozporządzenia Rady (WE) nr 428/2005 ⁽²⁾ na przywóz syntetycznych, poliesterowych włókien odcinkowych („PSF”) pochodzących między innymi z Chińskiej Republiki Ludowej (ChRL).

2. OBECNE DOCHODZENIE**2.1. Wniosek o dokonanie przeglądu**

(2) Po nałożeniu ostatecznego cła antidumpingowego na przywóz PSF pochodzących z ChRL Komisja otrzymała wniosek od chińskiego przedsiębiorstwa Huvis Sichuan („wnioskodawca”) o wszczęcie przeglądu pod kątem „nowego eksportera” na mocy rozporządzenia (WE) nr 428/2005 zgodnie z art. 11 ust. 4 rozporządzenia podstawowego.

(3) Wnioskodawca twierdził, że nie dokonywał wywozu do Wspólnoty produktu objętego postępowaniem w okresie objętym dochodzeniem, na którym oparte zostały środki antidumpingowe, to znaczy w okresie od dnia 1 stycznia do dnia 31 grudnia 2003 r. („pierwotny okres objęty dochodzeniem”) oraz że nie był związany

z jakimkolwiek producentem w ChRL wywożącym PSF, które są objęte obecnymi środkami antidumpingowymi. Ponadto wnioskodawca twierdził, że rozpoczął wywóz PSF do Wspólnoty po zakończeniu pierwotnego okresu objętego dochodzeniem.

2.2. Wszczęcie przeglądu „dotyczącego nowego eksportera”

(4) Komisja zbadała dowody *prima facie* dostarczone przez wnioskodawcę i uznała je za wystarczające do uzasadnienia rozpoczęcia przeglądu zgodnie z przepisami art. 11 ust. 4 rozporządzenia podstawowego. Po konsultacji z Komitetem Doradczym oraz po umożliwieniu przedstawienia uwag przez przemysł wspólnotowy, którego dotyczy postępowanie, Komisja wszczęła na mocy rozporządzenia (WE) nr 342/2006 ⁽³⁾ przegląd rozporządzenia (WE) nr 428/2005 w odniesieniu do wnioskodawcy i rozpoczęła swoje dochodzenie.

(5) Zgodnie z art. 2 rozporządzenia (WE) nr 342/2006 zniesiono cło antidumpingowe w wysokości 49,7 % nałożone na mocy rozporządzenia (WE) nr 428/2005 na przywóz PSF wyprodukowanych między innymi przez wnioskodawcę. Równocześnie, zgodnie z art. 14 ust. 5 rozporządzenia podstawowego, władze celne zostały poinstruowane o powzięciu odpowiednich kroków celem zarejestrowania przywozu PSF produkowanych przez wnioskodawcę.

2.3. Produkt objęty postępowaniem

(6) Produkt objęty bieżącym przeglądem jest taki sam, jak produkt objęty dochodzeniem, które doprowadziło do nałożenia obowiązujących środków na przywóz PSF pochodzących z ChRL (zwanym dalej „dochodzeniem pierwotnym”), tj. włókna odcinkowe syntetyczne z poliestru, niezgrzeblone, nieczesane ani nieprzerobione w inny sposób do przedzenia, pochodzące z ChRL, obecnie objęte kodem CN 5503 20 00.

2.4. Strony zainteresowane

(7) Komisja oficjalnie powiadomiła przemysł wspólnotowy, wnioskodawcę oraz przedstawicieli kraju wywozu o wszczęciu przeglądu. Stronom zainteresowanym dano możliwość wyrażenia opinii na piśmie i ustnie.

⁽¹⁾ Dz.U. L 56 z 6.3.1996, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 2117/2005 (Dz.U. L 340 z 23.12.2005, str. 17).

⁽²⁾ Dz.U. L 71 z 17.3.2005, str. 1. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1333/2005 (Dz.U. L 211 z 13.8.2005, str. 1).

⁽³⁾ Dz.U. L 55 z 25.2.2006, str. 14.

- (8) Służby Komisji przesłały również wnioskodawcy formularz wniosku o traktowanie przedsiębiorstwa jako podmiotu gospodarki rynkowej („MET”) oraz kwestionariusz; Komisja otrzymała odpowiedzi w wyznaczonych w tym celu terminach.

2.5. Okres objęty dochodzeniem

- (9) Dochodzenie w sprawie dumpingu objęło okres od dnia 1 października 2004 r. do dnia 31 grudnia 2005 r. („okres objęty dochodzeniem” lub „OD”).

3. WYNIKI DOCHODZENIA

3.1. Przyznanie statusu „nowego eksportera”

- (10) Dochodzenie wykazało, że wnioskodawca rozpoczął produkcję w październiku 2004 r., tj. po upływie pierwotnego okresu objętego dochodzeniem, i że nie dokonywał wywozu do Wspólnoty produktu objętego dochodzeniem w tym okresie. Uznano zatem, że wnioskodawca spełniał wymogi określone w pierwszym zdaniu art. 11 ust. 4 rozporządzenia podstawowego.
- (11) Niemniej dochodzenie wykazało, że wnioskodawca był związany z częściowo państwowym chińskim producentem, który produkował produkt objęty dochodzeniem w okresie pierwotnym; producent ten jednak nie współpracował w dochodzeniu w tamtym okresie. Uwzględniając fakt, że wywóz powiązanego z wnioskodawcą producenta chińskiego był objęty cłem antydumpingowym, uznano, że wnioskodawca nie spełnia warunku określonego w drugim zdaniu art. 11 ust. 4 rozporządzenia podstawowego, które mówi, że eksporter lub producent powinien wykazać, że nie jest związany z żadnym z eksporterów lub producentów w kraju wywozu produktów objętych środkami antydumpingowymi.
- (12) Wnioskodawca twierdził, że związany z nim producent nie wywoził do Wspólnoty produktu objętego postępowaniem w pierwotnym okresie objętym dochodzeniem. W uzasadnieniu tego twierdzenia wnioskodawca przedstawił Komisji zweryfikowane sprawozdania finansowe powiązanego z nim producenta za lata 2002 i 2004, które według wnioskodawcy wykazują brak wywozu produktu objętego postępowaniem w pierwotnym okresie objętym dochodzeniem.
- (13) Jednak dowody dostarczone przez wnioskodawcę nie wykazywały, że związany z nim producent nie wywoził do Wspólnoty produktu objętego postępowaniem w pierwotnym okresie objętych dochodzeniem. W rzeczywistości przedstawione sprawozdania finansowe wykazały jedynie, że producent nie wywoził produktów towarowych bez dokładnego definiowania znaczenia produktu towarowego, tj. w szczególności, czy produkt objęty postępowaniem był klasyfikowany jako „produkt towarowy”. W tym względzie należy zauważyć, że producent związany z wnioskodawcą wytwarza również inne produkty niż produkt objęty postępowaniem. Ponadto należy zauważyć, że pomimo dostarczenia spr-

wozdań finansowych producent związany z wnioskodawcą nie współpracował w obecnym dochodzeniu, przez co dostarczone przez przedsiębiorstwo informacje nie mogły zostać zweryfikowane. Wobec tego dostępne dowody nie wskazują, że cała sprzedaż odbiorcom krajowym, np. podmiotom gospodarczym w pierwotnym okresie objętym dochodzeniem, była rzeczywiście przeznaczona na rynek krajowy, a nie na wywóz do Wspólnoty. W związku z tym nie można ustalić, czy wywóz do Wspólnoty w pierwotnym okresie objętym dochodzeniem miał faktycznie miejsce czy nie.

- (14) Po ujawnieniu informacji wnioskodawca twierdził, że wyjaśnienia dotyczące zweryfikowanych sprawozdań finansowych były wymagane wcześniej, a w szczególności przed ujawnieniem tych informacji. W tym względzie należy zwrócić uwagę na to, że chiński producent związany z wnioskodawcą z powodu braków został wezwany do przedstawienia tych informacji oraz wezwany do współpracy w ramach obecnego dochodzenia, czego odmówił. W związku z tym ustalenia w odniesieniu do tego przedsiębiorstwa były oparte na dostępnych faktach zgodnie z art. 18 rozporządzenia podstawowego. W tych okolicznościach wszelkie wnioski o dodatkowe informacje po upływie wyznaczonych terminów zostały uznane za nieodpowiednie i dyskryminujące w ramach normalnej praktyki stosowanej przez instytucje wspólnotowe względem stron niewspółpracujących. Należy zauważyć, że ustalenia zostały ujawnione zainteresowanemu wnioskodawcy, który miał wystarczająco dużo możliwości, aby się do nich odnieść.
- (15) Niezależnie od tego, argument, zgodnie z którym producent powiązany nie wywoził lub wywoził do Wspólnoty produkt objęty postępowaniem, jest nieistotny, ponieważ – jak wykazano w motywie 13 i określono w motywach 18 do 31 poniżej – producent związany z wnioskodawcą nie współpracował w obecnym przeglądzie i w związku z tym Komisja nie mogła ustalić, czy podmiot gospodarczy, w którego skład wchodzi wnioskodawca oraz związany z nim producent, spełniają kryteria, by zostać uznanym za podmiot działający w warunkach gospodarki rynkowej.

3.2. Traktowanie na zasadach rynkowych („MET”)

- (16) Zgodnie z art. 2 ust. 7 lit. b) rozporządzenia podstawowego w dochodzeniach antydumpingowych dotyczących przywozu pochodzącego z ChRL wartość normalną określa się zgodnie z ust. 1–6 wspomnianego artykułu dla producentów spełniających kryteria określone w art. 2 ust. 7 lit. c) rozporządzenia podstawowego, tj. w przypadkach, gdy zostanie wykazane, że w odniesieniu do wytwarzania i sprzedaży produktu podobnego miały zastosowanie warunki gospodarki rynkowej. Wspomniane kryteria przedstawiono poniżej w streszczonej formie:

— decyzje związane z działalnością rynkową podejmuje się w odpowiedzi na sygnały dochodzące z rynku, bez znacznej ingerencji państwa, zaś koszty odzwierciedlają wartości rynkowe,

- przedsiębiorstwa mają jeden czytelny zestaw podstawowej dokumentacji księgowej, która podlega niezależnemu audytowi zgodnemu z międzynarodowymi standardami rachunkowości („MSR”) i jest stosowana we wszystkich celach,
 - nie ma miejsca przeniesienia zniekształceń z byłych systemów gospodarki nierynkowej,
 - prawo upadłościowe i prawo własności gwarantują stabilność i pewność prawną,
 - przeliczanie walut odbywa się po kursie rynkowym.
- (17) Wnioskodawca wystąpił o przyznanie statusu MET zgodnie z art. 2 ust. 7 lit. b) rozporządzenia podstawowego i został poproszony o wypełnienie formularza wniosku o przyznanie statusu MET.
- (18) Jak wspomniano w motywie 11, dochodzenie wykazało, że wnioskodawca był związany z innym producentem produktu objętego postępowaniem z siedzibą w Chinach. Chociaż związany z wnioskodawcą producent został poproszony o wypełnienie osobnego formularza o przyznanie statusu MET, nie wypełnił go.
- (19) Należy zauważyć, że powszechną praktyką Komisji jest ustalenie, czy grupa powiązanych przedsiębiorstw, jako całość, spełnia warunki uzyskania statusu MET. Uznaje się to za konieczne w celu uniknięcia sprzedaży produktów wyprodukowanych przez grupę przedsiębiorstw za pośrednictwem jednego powiązanego z nimi przedsiębiorstwa należącego do tej grupy, w takim przypadku środki powinny zostać nałożone. W związku z tym w przypadku, gdy przedsiębiorstwo zależne lub inne przedsiębiorstwo powiązane jest producentem i/lub sprzedawcą produktu objętego postępowaniem, wszystkie te podmioty powinny wystąpić z wnioskiem o MET w celu umożliwienia ustalenia, czy spełniają one kryteria określone w art. 2 ust. 7 lit. c) rozporządzenia podstawowego. Zatem niedopełnienie procedury w tym względzie prowadzi do tego, że nie można stwierdzić, czy grupa przedsiębiorstw jako całość spełnia warunki uzyskania statusu MET.
- (20) Komisja niezwłocznie poinformowała wnioskodawcę, że z powodu braku odpowiedzi ze strony producenta powiązanego nie może ustalić, czy przedsiębiorstwo prowadzi działalność w warunkach gospodarki rynkowej.
- (21) Wnioskodawca twierdził, że oba przedsiębiorstwa konkurują ze sobą na rynku krajowym i że nie są ze sobą „w dobrych stosunkach”. Ponadto twierdzono, że przedsiębiorstwo powiązane odmówiło dostarczenia wszelkich poufnych informacji potrzebnych w dochodzeniu, ponieważ obawia się, że przekazanie tychże informacji może wzmocnić pozycję rynkową konkurenta, tj. wnioskodawcy.
- (22) Należy zauważyć, że zgodnie z art. 19 rozporządzenia podstawowego producent powiązany mógł zażądać przyznania klauzuli poufności w odniesieniu do dostarczonych przez niego informacji, tak aby usunąć wszelkie obawy związane z ujawnieniem takich informacji konkurentom rynkowym. Przedsiębiorstwo powiązane zdecydowało jednak o nieprzekazywaniu wymaganych informacji bez wnoszenia o przyznanie klauzuli poufności. W związku z tym argument wnioskodawcy musiał zostać odrzucony.
- (23) Wnioskodawca twierdził również, że przedsiębiorstwo powiązane nie może mieć wpływu na jego decyzje związane z działalnością na rynku. Argument nie został poparty żadnymi dowodami, zatem uznaje się go za nieistotny, ponieważ, jak wyjaśniono powyżej, należy odmówić przyznania wnioskodawcy statusu MET, w przypadku gdy powiązane z nim przedsiębiorstwo nie wypełni formularza MET i nie spełni warunków przyznania statusu MET. Ponadto nawet gdyby Komisja miała rozpatrzyć wniosek merytorycznie, należy zauważyć, że fakty dostępne w niniejszym postępowaniu wskazują, że w przeciwieństwie do twierdzenia wnioskodawcy w zarządzie producenta powiązanego zasiada dyrektor wnioskodawcy, co nie pozostaje bez wpływu na jego decyzje. W rzeczywistości powiązany producent może blokować decyzję przedsiębiorstwa w zakresie wprowadzania zmian do umowy spółki, rozwiązania spółki typu *joint venture*, zmian kapitału zakładowego, fuzji z innymi podmiotami lub podziału przedsiębiorstwa; takie decyzje wymagają jednomyślności. Celem zawiązania spółki typu *joint venture* pomiędzy wnioskodawcą a producentem powiązany, tak jak to przedstawiono w rozdziale 5 umowy spółki, jest uzyskanie „konkurencyjnej pozycji na rynku światowym pod względem jakości i ceny” oraz „produkcja i sprzedaż włókien poliestrowych”, a także „wywóz i przywóz produktów i surowców związanych z produkcją poliestrowych włókien odcinkowych”, co wskazuje na to, że oba przedsiębiorstwa faktycznie mają ze sobą współpracować i przynajmniej uzgadniać decyzje w celu osiągnięcia jak najlepszej pozycji na rynku światowym. W związku z tym argument wnioskodawcy musiał zostać odrzucony.
- (24) Bezpośrednio po zawiadomieniu wnioskodawca powtórzył argumenty, że powiązany producent chiński ma jedynie nieznaczny wpływ na jego decyzje dotyczące działalności rynkowej, gdyż zgoda tego producenta wymagana jest wyłącznie w sprawach istnienia samego przedsiębiorstwa, tj. zgoda wymagana jest tylko przy podejmowaniu decyzji związanych z inwestycjami dokonanymi przez powiązanego chińskiego producenta, podczas gdy decyzje dotyczące działań rynkowych podejmowane są zgodnie z globalną strategią jego głównego udziałowca; producent chiński nie ma na nie żadnego wpływu. Ponadto powiązany producent chiński nie będzie miał żadnego wpływu na zarządzanie przedsiębiorstwem.

- (25) Wnioskodawca twierdził ponadto, że decyzja o odrzuceniu wniosku o przyznanie statusu MET tylko na podstawie braku współpracy ze strony powiązanego chińskiego producenta będzie nieusprawiedliwiona, ponieważ zależność pomiędzy dwoma podmiotami jest wyłącznie wymogiem technicznym i nie ma żadnego praktycznego znaczenia dla wnioskodawcy. Ponadto wnioskodawca twierdził, że nie jest powiązany z żadnym z chińskich producentów eksportujących PSF, na które nałożono środki antidumpingowe, ponieważ powiązane przedsiębiorstwo nie dokonywało wywozu do Wspólnoty w pierwotnym okresie objętym dochodzeniem oraz w związku z tym nie mogło współpracować w tymże dochodzeniu i wnosić o przyznanie indywidualnej stawki celnej.
- (26) Jak przedstawiono powyżej w motywie 23, możliwość wywierania znaczącego wpływu przez powiązane przedsiębiorstwo chińskie na działania rynkowe wnioskodawcy nie może zostać uznana za nieistotną lub bez znaczenia. Przeciwnie, taki wpływ wiąże się z kluczowymi aspektami działalności, tak jak opisano to w omawianym motywie. Podobnie ze względu na brak współpracy przedsiębiorstwa chińskiego w obecnym dochodzeniu Komisja nie mogła ocenić, czy przedsiębiorstwo nie dokonywało wywozu do Wspólnoty w pierwotnym okresie objętym dochodzeniem, jak to twierdził wnioskodawca. Komentarze dostarczone przez wnioskodawcę nie zawierały podstaw do zmiany wniosków przedstawionych w motywie 13. W rzeczywistości fakt, że powiązane przedsiębiorstwo nie mogło wnieść o przyznanie statusu MET lub IT w pierwotnym okresie dochodzenia nie czyni nieistotnym faktu, że jest ono objęte obowiązującymi środkami, tj. cłem rezydualnym.
- (27) Wreszcie przedstawiono, że główne przyczyny, z powodu których zdecydowano o odrzuceniu wniosku o przyznanie statusu MET (tj. powiązanie z chińskim producentem), były znane Komisji przed rozpoczęciem dochodzenia.
- (28) W tym względzie należy zauważyć, że główne powody odrzucenia wniosku o przyznanie statusu MET, tak jak przedstawiono w motywach 13, 23 powyżej i 31 poniżej, nie wynikają z samej zależności pomiędzy chińskim producentem a wnioskodawcą, ale z braku współpracy ze strony tego producenta oraz, w konsekwencji, z braku możliwości ustalenia między innymi, w jakiej mierze ingerencja państwa faktycznie może wpływać na decyzje związane z działalnością rynkową wnioskodawcy oraz czy, jak twierdzi wnioskodawca, powiązany producent nie dokonywał wywozu do Wspólnoty produktów objętych dochodzeniem w pierwotnym OD.
- (29) Dlatego też wnioski wnioskodawcy należało odrzucić.
- (30) Ponadto nie można było określić stopnia możliwych zniekształceń przeniesionych z poprzedniego systemu gospodarki nierynkowej. W istocie częściowo państwowe przedsiębiorstwo powiązane z wnioskodawcą wniosło swój wkład w postaci przekazania prawa użytkowania ziemi do kapitału zakładowego spółki. Z powodu braku współpracy ze strony producenta powiązanego nie było możliwości jednoznacznego stwierdzenia, czy takie zniekształcenia miały miejsce.
- (31) W związku z powyższym oraz w związku z brakiem odpowiednio udokumentowanego formularza o przyznanie statusu MET ze strony producenta powiązanego Komisja nie mogła ustalić, czy grupa przedsiębiorstw, tj. wnioskodawca i powiązany z nim producent, spełniają kryteria przyznania statusu MET.

3.3. Indywidualne traktowanie („IT”)

- (32) Na mocy art. 2 ust. 7 rozporządzenia podstawowego, dla krajów, których dotyczy ten artykuł, ustalana jest jedna stawka celna, z wyjątkiem przedsiębiorstw, które mogą udowodnić, że spełniają wszystkie kryteria indywidualnego traktowania określone w art. 9 ust. 5 rozporządzenia podstawowego.
- (33) Wnioskodawca oraz strona wnoszący o przyznanie statusu MET złożyli wnioski o przyznanie IT, w przypadku nieotrzymania statusu MET. Jak opisano w motywie 11 częściowo państwowy producent PSF jest powiązany z wnioskodawcą. Ponieważ powiązany producent niewspółpracował w obecnym dochodzeniu, służby Komisji nie mogły określić, czy ingerencja ze strony państwa nie umożliwiała obejścia środków. Zatem uznano, że wnioskodawcy nie można przyznać IT.
- (34) Wnioskodawca twierdził, że w tym przypadku obejście środków nie jest prawdopodobne, ponieważ oba przedsiębiorstwa konkurują ze sobą, a powiązany producent nigdy nie będzie zainteresowany sprzedażą swoich produktów za pośrednictwem wnioskodawcy na rynek wspólnotowy.
- (35) Należy zauważyć, że trudno jest przewidzieć zachowanie przedsiębiorstwa powiązanego, ponieważ oba przedsiębiorstwa są powiązane. Ponadto, jak opisano powyżej w motywie 23, celem zawiązania spółki typu *joint venture* pomiędzy dwoma przedsiębiorstwami jest uzyskanie jak najlepszej pozycji na rynku światowym. Uznano, że istnieje bezpośrednio ryzyko obejścia środków wynikające z korzyści, jakie odnosi jedno przedsiębiorstwo z niższej marży dumpingu niż ta, którą objęte jest drugie przedsiębiorstwo. Wnioskodawca nie dostarczył żadnych informacji udowadniających, że takie ryzyko obejścia środków może być skutecznie wyeliminowane.
- (36) Wnioskodawca zakwestionował decyzję o odrzuceniu wniosku o przyznanie IT, twierdząc, że możliwość obejścia środków powinna zostać zbadana w dochodzeniu wszczętym zgodnie z art. 13 rozporządzenia podstawowego oraz że art. 2 ust. 7 lit. c) rozporządzenia podstawowego nie nakłada na przedsiębiorstwa z siedzibami w Chinach obowiązku wykazania, że nie będą obchodzić nałożonych środków antidumpingowych.

- (37) W tym względzie należy zauważyć, że art. 9 ust. 5 akapit drugi rozporządzenia podstawowego jest czytelny w odniesieniu do warunków przyznania indywidualnej stawki celnej, gdy stosuje się art. 2 ust. 7 lit. a), co ma miejsce w tym przypadku, ponieważ nie można uznać, że wnioskodawca spełnia warunki art. 2 ust. 7 lit. c). W szczególności art. 9 ust. 5 lit. e) rozporządzenia podstawowego określa, że ingerencja ze strony państwa nie powinna umożliwiać obejścia środków. Jak przedstawiono w motywie 35, ze względu na brak współpracy ze strony przedsiębiorstw powiązanych nie można było stwierdzić, czy spełnione zostały warunki przyznania IT.
- (38) Zatem uznano, że wnioskodawcy nie należy przyznawać IT.

4. WNIOSKI

- (39) Celem niniejszego przeglądu jest określenie indywidualnej marży dumpingu dla wnioskodawcy, która rzekomo różniła się od obecnej marży cła rezydualnego nałożonej na przywóz produktu objętego postępowaniem z ChRL. Wniosek opierał się głównie na zarzucie, że wnioskodawca spełniał warunki przyznania statusu MET.
- (40) Jak wykazano w dochodzeniu, ze względu na brak współpracy ze strony producenta powiązanego wnioskodawcy nie przyznano statusu MET ani IT, Komisja nie mogła ustalić, czy marża indywidualnego dumpingu wnioskodawcy różni się faktycznie od marży dumpingu rezydualnego ustalonej w dochodzeniu pierwotnym. W związku z tym wniosek ten należy odrzucić oraz zakończyć przegląd pod kątem nowego eksportera. Rezydualny margines dumpingu ustalony w dochodzeniu pierwotnym, tzn. 49,7 %, należy utrzymać.

5. WSTECZNE ZASTOSOWANIE CŁA ANTYDUMPINGOWEGO

- (41) W świetle powyższych ustaleń cło antydumpingowe mające zastosowanie do wnioskodawcy nakłada się z mocą wsteczną na przywóz produktu objętego postępowaniem, który poddano obowiązkowi rejestracji zgodnie z art. 3 rozporządzenia (WE) nr 342/2006.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 7 listopada 2006 r.

6. ZAWIADOMIENIE

- (42) Wszystkie zainteresowane strony poinformowano o wszelkich zasadniczych faktach i okolicznościach, na podstawie których wyciągnięto powyższe wnioski, oraz poproszono je o odniesienie się do tych ustaleń zgodnie z art. 20 rozporządzenia podstawowego. Uwagi zainteresowanych stron uwzględniono w stosowanych przypadkach.
- (43) Niniejszy przegląd nie zmienia daty wygaśnięcia środków nałożonych na mocy rozporządzenia (WE) nr 428/2005, ostatnio zmienionego rozporządzeniem (WE) nr 1333/2005, zgodnie z art. 11 ust. 2 podstawowego rozporządzenia,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. Niniejszym zamyka się przegląd pod kątem nowego eksportera wszczęty na mocy rozporządzenia (WE) nr 342/2006.
2. Niniejszym nakłada się ze skutkiem od dnia 26 lutego 2006 r. cło antydumpingowe mające zastosowanie zgodnie z art. 1 rozporządzenia (WE) nr 428/2005 wobec „wszystkich innych przedsiębiorstw” w Chińskiej Republice Ludowej na przywóz poliesterowych włókien odcinkowych zarejestrowanych zgodnie z art. 3 rozporządzenia (WE) nr 342/2006.
3. Niniejszym poleca się władzom celnym zaprzestanie rejestracji przywozu produktu objętego postępowaniem pochodzącego z Chińskiej Republiki Ludowej, wytwarzanego i sprzedawanego na wywóz do Wspólnoty przez Huvis Sichuan.
4. O ile nie określono inaczej, zastosowanie mają obowiązujące przepisy dotyczące należności celnych.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

W imieniu Rady
E. HEINÄLUOMA
Przewodniczący

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1653/2006**z dnia 9 listopada 2006 r.****ustanawiające standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE) nr 3223/94 z dnia 21 grudnia 1994 r. w sprawie szczegółowych zasad stosowania ustaleń dotyczących przywozu owoców i warzyw⁽¹⁾, w szczególności jego art. 4 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie (WE) nr 3223/94 przewiduje, w zastosowaniu wyników wielostronnych negocjacji handlowych Rundy Urugwajskiej, kryteria do ustalania przez Komisję standardowych wartości dla przywozu z krajów trzecich, w odniesieniu do produktów i okresów określonych w jego Załączniku.

- (2) W zastosowaniu wyżej wymienionych kryteriów standardowe wartości w przywozie powinny zostać ustalone w wysokościach określonych w Załączniku do niniejszego rozporządzenia,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Standardowe wartości w przywozie, o których mowa w rozporządzeniu (WE) nr 3223/94, ustalone są zgodnie z tabelą zamieszczoną w Załączniku.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 10 listopada 2006 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 9 listopada 2006 r.

W imieniu Komisji

Jean-Luc DEMARTY

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich

⁽¹⁾ Dz.U. L 337 z 24.12.1994, str. 66. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 386/2005 (Dz.U. L 62 z 9.3.2005, str. 3).

ZAŁĄCZNIK

do rozporządzenia Komisji z dnia 9 listopada 2006 r. ustanawiającego standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw

(EUR/100 kg)

Kod CN	Kod krajów trzecich ⁽¹⁾	Standardowa wartość w przywozie
0702 00 00	052	64,8
	096	30,1
	204	49,5
	999	48,1
0707 00 05	052	124,4
	204	47,3
	220	155,5
	628	196,3
	999	130,9
0709 90 70	052	99,0
	204	110,0
	999	104,5
0805 20 10	204	80,9
	999	80,9
0805 20 30, 0805 20 50, 0805 20 70, 0805 20 90	052	69,6
	400	84,2
	528	75,5
	624	86,7
	999	79,0
0805 50 10	052	56,6
	388	54,8
	524	56,1
	528	38,3
	999	51,5
0806 10 10	052	116,6
	400	211,5
	508	248,6
	999	192,2
0808 10 80	388	74,4
	400	105,0
	720	73,5
	800	157,6
	804	103,2
	999	102,7
0808 20 50	052	99,0
	400	216,1
	720	83,9
	999	133,0

⁽¹⁾ Nomenklatura krajów ustalona w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 750/2005 (Dz.U. L 126 z 19.5.2005, str. 12). Kod „999” odpowiada „innym pochodzeniom”.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1654/2006**z dnia 9 listopada 2006 r.****ustalające refundacje wywozowe dla cukru białego i cukru surowego wywożonych w stanie nieprzetworzonym**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 318/2006 z dnia 20 lutego 2006 r. w sprawie wspólnej organizacji rynków w sektorze cukru ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 33 ust. 2 akapit drugi,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Artykuł 32 rozporządzenia (WE) nr 318/2006 stanowi, że różnica między cenami na rynku światowym na produkty wyszczególnione w art. 1 ust. 1 lit. b) tego rozporządzenia a cenami na te produkty na rynku wspólnotowym może być objęta refundacją wywozową.
- (2) Biorąc pod uwagę aktualną sytuację na rynku cukru, refundacje wywozowe powinny być ustalone zgodnie z zasadami i niektórymi kryteriami przewidzianymi w art. 32 i 33 rozporządzenia (WE) nr 318/2006.
- (3) Artykuł 33 ust. 2 akapit pierwszy rozporządzenia (WE) nr 318/2006 stanowi, że ze względu na sytuację na rynku światowym lub szczególne wymagania niektórych rynków może zaistnieć konieczność zróżnicowania refundacji w zależności od miejsca przeznaczenia.

(4) Refundacją mogą być objęte jedynie te produkty, które są dopuszczone do swobodnego przepływu wewnątrz Wspólnoty i które spełniają wymogi rozporządzenia (WE) nr 318/2006.

(5) Celem negocjacji prowadzonych w ramach Układów Europejskich między Wspólnotą Europejską a Rumunią i Bułgarią jest w szczególności liberalizacja handlu produktami objętymi wspólną organizacją danego rynku. W przypadku obu krajów refundacje wywozowe powinny być zatem zniesione.

(6) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Cukru,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Refundacje wywozowe przewidziane w art. 32 rozporządzenia (WE) nr 318/2006 przyznaje się w odniesieniu do produktów i ilości określonych w Załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 10 listopada 2006 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 9 listopada 2006 r.

W imieniu Komisji

Jean-Luc DEMARTY

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich

⁽¹⁾ Dz.U. L 58 z 28.2.2006, str. 1.

ZAŁĄCZNIK

Refundacje wywozowe do cukru białego i cukru surowego wywożonych w stanie nieprzetworzonym mające zastosowanie od dnia 10 listopada 2006 r. ^(a)

Kod produktu	Miejsce przeznaczenia	Jednostka miary	Wysokość refundacji
1701 11 90 9100	S00	EUR/100 kg	18,78 ⁽¹⁾
1701 11 90 9910	S00	EUR/100 kg	18,78 ⁽¹⁾
1701 12 90 9100	S00	EUR/100 kg	18,78 ⁽¹⁾
1701 12 90 9910	S00	EUR/100 kg	18,78 ⁽¹⁾
1701 91 00 9000	S00	EUR/1 % sacharozy × 100 kg produktu netto	0,2041
1701 99 10 9100	S00	EUR/100 kg	20,41
1701 99 10 9910	S00	EUR/100 kg	20,41
1701 99 10 9950	S00	EUR/100 kg	20,41
1701 99 90 9100	S00	EUR/1 % sacharozy × 100 kg produktu netto	0,2041

NB: Miejsca przeznaczenia są określone w następujący sposób:

S00: wszystkie miejsca przeznaczenia z wyjątkiem: Albanii, Chorwacji, Bośni i Hercegowiny, Bułgarii, Rumunii, Serbii, Czarnogóry, Kosowa, Byłej Jugosłowiańskiej Republiki Macedonii.

^(a) Ilości określone w niniejszym Załączniku nie mają zastosowania począwszy od dnia 1 lutego 2005 r. zgodnie z decyzją Rady 2005/45/WE z dnia 22 grudnia 2004 r. w sprawie zawarcia i tymczasowego stosowania Umowy pomiędzy Wspólnotą Europejską a Konfederacją Szwajcarską zmieniającej Umowę pomiędzy Europejską Wspólnotą Gospodarczą a Konfederacją Szwajcarską z dnia 22 lipca 1972 r. odnośnie przepisów znajdujących zastosowanie do przetworzonych produktów rolnych (Dz.U. L 23 z 26.1.2005, str. 17).

⁽¹⁾ Kwota ta ma zastosowanie w odniesieniu do cukru surowego z uzyskiem wynoszącym 92 %. W przypadku gdy uzysk wywożonego cukru surowego ma wartość inną niż 92 %, w odniesieniu do każdej przedmiotowej operacji wywozu należy mającą zastosowanie kwotę refundacji przemnożyć przez współczynnik przeliczeniowy, który otrzymuje się przez podzielenie uzysku wywożonego cukru surowego, obliczonego zgodnie z przepisami pkt III ust. 3 załącznika I do rozporządzenia (WE) nr 318/2006, przez 92.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1655/2006**z dnia 9 listopada 2006 r.****ustalające maksymalną refundację wywozową dla cukru białego w ramach stałego przetargu przewidzianego na mocy rozporządzenia (WE) nr 958/2006**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 318/2006 z dnia 20 lutego 2006 r. w sprawie wspólnej organizacji rynków w sektorze cukru ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 33 ust. 2 akapit drugi oraz akapit trzeci lit. b),

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 958/2006 z dnia 28 czerwca 2006 r. w sprawie stałego przetargu w celu ustalenia refundacji wywozowej na cukier biały w roku gospodarczym 2006/2007 ⁽²⁾ wymaga, by ogłoszono częściowe przetargi.
- (2) Zgodnie z art. 8 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 958/2006 oraz po dokonaniu analizy ofert przedstawionych w odpowiedzi na przetarg częściowy, zakończony

w dniu 9 listopada 2006 r., właściwym będzie ustalenie maksymalnych refundacji wywozowych dla tego przetargu.

- (3) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Cukru,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Dla częściowego przetargu, który zakończył się w dniu 9 listopada 2006 r., maksymalna refundacja wywozowa dla produktu wymienionego w art. 1 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 958/2006 wynosi 25,414 EUR/100 kg.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 10 listopada 2006 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 9 listopada 2006 r.

W imieniu Komisji

Jean-Luc DEMARTY

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich⁽¹⁾ Dz.U. L 58 z 28.2.2006, str. 1.⁽²⁾ Dz.U. L 175 z 29.6.2006, str. 49.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1656/2006**z dnia 9 listopada 2006 r.****ustalające refundacje wywozowe dla produktów przetworzonych na bazie zbóż i ryżu**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1784/2003 z dnia 29 września 2003 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku zbóż ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 13 ust. 3,uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1785/2003 z dnia 29 września 2003 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku ryżu ⁽²⁾, w szczególności jego art. 14 ust. 3,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W myśl art. 13 rozporządzenia Rady (WE) nr 1784/2003 i art. 14 rozporządzenia (WE) nr 1785/2003, różnica między notowaniami lub cenami na rynku światowym produktów, o których mowa w art. 1 tych rozporządzeń, a cenami tych produktów we Wspólnocie może być pokryta przez refundacje wywozowe.
- (2) Na mocy art. 14 rozporządzenia (WE) nr 1785/2003 refundacje powinny być ustalane z uwzględnieniem, z jednej strony, istniejącej sytuacji i przyszłych tendencji pod względem cen i dostępności zbóż, ryżu i ryżu łamanego na rynku Wspólnoty, a z drugiej – cen zbóż, ryżu, ryżu łamanego i produktów sektora zbożowego na rynku światowym. Na mocy tych samych artykułów należy także zapewnić na rynku zbożowym i ryżowym równowagę i naturalny rozwój cen i handlu, a ponadto uwzględniać ekonomiczne aspekty przewidywanych wywozów oraz potrzebę unikania zakłóceń na rynku Wspólnoty.
- (3) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1518/95 ⁽³⁾ w sprawie systemu przywozu i wywozu produktów przetworzonych na bazie zbóż i ryżu, określiło w art. 4 szczególne kryteria, jakie należy uwzględnić przy wyliczaniu refundacji dla tych produktów.
- (4) Należy różnicować refundacje dla niektórych produktów przetworzonych w zależności od zawartości w tych produktach popiołów, surowego błonnika, łusek, białka, tłuszczu lub skrobi, ponieważ zawartość ta jest szczególnie znaczącym wskaźnikiem ilości produktu podstawowego rzeczywiście obecnego w produkcie przetworzonym.
- (5) Jeśli chodzi o maniok i inne korzenie oraz bulwy roślin tropikalnych, jak również wytworzone z nich mąki, ekonomiczny aspekt ich wywozu, jaki można przewidywać, biorąc przede wszystkim pod uwagę charakter i pochodzenie tych produktów, nie uzasadnia aktualnie potrzeby ustalania refundacji wywozowej. W odniesieniu do niektórych produktów przetworzonych na bazie zbóż, niewielkie znaczenie udziału Wspólnoty w handlu światowym nie wymaga aktualnie ustalania refundacji wywozowej.
- (6) Sytuacja na rynku światowym lub szczególne wymagania niektórych rynków mogą spowodować konieczność zróżnicowania refundacji w odniesieniu do niektórych produktów, w zależności od ich miejsca przeznaczenia.
- (7) Refundację należy ustalać raz na miesiąc. W tym odstępie czasu może ona zostać zmieniona.
- (8) Niektóre produkty przetworzone na bazie kukurydzy mogą być poddane obróbce termicznej, która stwarza ryzyko przyznania refundacji nieodpowiadającej jakości produktu. Należy uściślić, że produkty te, zawierające wstępnie żelatynizowaną skrobię, nie mogą korzystać z refundacji wywozowej.
- (9) Komitet Zarządzający ds. Zbóż nie wydał opinii w terminie wyznaczonym przez jego przewodniczącego,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Refundacje wywozowe dla produktów, o których mowa w art. 1 rozporządzenia (WE) nr 1518/95, ustala się w wysokości podanej w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 10 listopada 2006 r.

⁽¹⁾ Dz.U. L 270 z 21.10.2003, str. 78. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1154/2005 (Dz.U. L 187 z 19.7.2005, str. 11).

⁽²⁾ Dz.U. L 270 z 21.10.2003, str. 96. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1549/2004 (Dz.U. L 280 z 31.8.2004, str. 13).

⁽³⁾ Dz.U. L 147 z 30.6.1995, str. 55. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 2993/95 (Dz.U. L 312 z 23.12.1995, str. 25).

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 9 listopada 2006 r.

W imieniu Komisji
Jean-Luc DEMARTY
Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich

ZAŁĄCZNIK

do rozporządzenia Komisji z dnia 9 listopada 2006 r. ustalającego refundacje wywozowe dla produktów przetworzonych na bazie zbóż i ryżu

Kod produktu	Miejsce przeznaczenia	Jednostka miary	Wysokość refundacji	Kod produktu	Miejsce przeznaczenia	Jednostka miary	Wysokość refundacji
1102 20 10 9200 ⁽¹⁾	C13	EUR/t	0,00	1104 23 10 9300	C13	EUR/t	0,00
1102 20 10 9400 ⁽¹⁾	C13	EUR/t	0,00	1104 29 11 9000	C13	EUR/t	0,00
1102 20 90 9200 ⁽¹⁾	C13	EUR/t	0,00	1104 29 51 9000	C13	EUR/t	0,00
1102 90 10 9100	C13	EUR/t	0,00	1104 29 55 9000	C13	EUR/t	0,00
1102 90 10 9900	C13	EUR/t	0,00	1104 30 10 9000	C13	EUR/t	0,00
1102 90 30 9100	C13	EUR/t	0,00	1104 30 90 9000	C13	EUR/t	0,00
1103 19 40 9100	C13	EUR/t	0,00	1107 10 11 9000	C13	EUR/t	0,00
1103 13 10 9100 ⁽¹⁾	C13	EUR/t	0,00	1107 10 91 9000	C13	EUR/t	0,00
1103 13 10 9300 ⁽¹⁾	C13	EUR/t	0,00	1108 11 00 9200	C13	EUR/t	0,00
1103 13 10 9500 ⁽¹⁾	C13	EUR/t	0,00	1108 11 00 9300	C13	EUR/t	0,00
1103 13 90 9100 ⁽¹⁾	C13	EUR/t	0,00	1108 12 00 9200	C13	EUR/t	0,00
1103 19 10 9000	C13	EUR/t	0,00	1108 12 00 9300	C13	EUR/t	0,00
1103 19 30 9100	C13	EUR/t	0,00	1108 13 00 9200	C13	EUR/t	0,00
1103 20 60 9000	C13	EUR/t	0,00	1108 13 00 9300	C13	EUR/t	0,00
1103 20 20 9000	C13	EUR/t	0,00	1108 19 10 9200	C13	EUR/t	0,00
1104 19 69 9100	C13	EUR/t	0,00	1108 19 10 9300	C13	EUR/t	0,00
1104 12 90 9100	C13	EUR/t	0,00	1109 00 00 9100	C13	EUR/t	0,00
1104 12 90 9300	C13	EUR/t	0,00	1702 30 51 9000 ⁽²⁾	C13	EUR/t	0,00
1104 19 10 9000	C13	EUR/t	0,00	1702 30 59 9000 ⁽²⁾	C13	EUR/t	0,00
1104 19 50 9110	C13	EUR/t	0,00	1702 30 91 9000	C13	EUR/t	0,00
1104 19 50 9130	C13	EUR/t	0,00	1702 30 99 9000	C13	EUR/t	0,00
1104 29 01 9100	C13	EUR/t	0,00	1702 40 90 9000	C13	EUR/t	0,00
1104 29 03 9100	C13	EUR/t	0,00	1702 90 50 9100	C13	EUR/t	0,00
1104 29 05 9100	C13	EUR/t	0,00	1702 90 50 9900	C13	EUR/t	0,00
1104 29 05 9300	C13	EUR/t	0,00	1702 90 75 9000	C13	EUR/t	0,00
1104 22 20 9100	C13	EUR/t	0,00	1702 90 79 9000	C13	EUR/t	0,00
1104 22 30 9100	C13	EUR/t	0,00	2106 90 55 9000	C14	EUR/t	0,00
1104 23 10 9100	C13	EUR/t	0,00				

⁽¹⁾ Produktom poddanym obróbce termicznej powodującej wstępną żelatynizację skrobi nie przyznaje się żadnej refundacji.

⁽²⁾ Refundacje przyznaje się zgodnie z rozporządzeniem Rady (EWG) nr 2730/75 (Dz.U. L 281 z 1.11.1975, str. 20), ze zmianami.

Uwaga.: Kody produktów oraz kody miejsc przeznaczenia serii „A” zostały określone w rozporządzeniu Komisji (EWG) nr 3846/87 (Dz.U. L 366 z 24.12.1987, str. 1), ze zmianami.

Cyfrowe kody miejsc przeznaczenia zostały określone w rozporządzeniu (WE) nr 2081/2003 (Dz.U. L 313 z 28.11.2003, str. 11).

Inne miejsca przeznaczenia określa się następująco:

C10: Wszystkie miejsca przeznaczenia.

C11: Wszystkie miejsca przeznaczenia z wyjątkiem Bułgarii.

C12: Wszystkie miejsca przeznaczenia z wyjątkiem Rumunii.

C13: Wszystkie miejsca przeznaczenia z wyjątkiem Bułgarii i Rumunii.

C14: Wszystkie miejsca przeznaczenia z wyjątkiem Szwajcarii, Liechtensteinu, Bułgarii i Rumunii.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1657/2006

z dnia 9 listopada 2006 r.

ustalające stawki refundacji do niektórych produktów zbożowych i ryżu wywożonych jako towary nieobjęte załącznikiem I do Traktatu

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

Uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1784/2003 z dnia 29 września 2003 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku zbóż⁽¹⁾, w szczególności jego art. 13 ust. 3,uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1785/2003 z dnia 29 września 2003 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku ryżu⁽²⁾, w szczególności jego art. 14 ust. 3,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Artykuł 13 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1784/2003 oraz art. 14 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1785/2003 stanowią, że różnica między notowaniami lub cenami produktów wymienionych w art. 1 każdego z tych rozporządzeń na rynku światowym a cenami wewnątrz Wspólnoty może zostać pokryta refundacją wywozową.
- (2) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1043/2005 z dnia 30 czerwca 2005 r. wdrażające rozporządzenie Rady (WE) nr 3448/93 w odniesieniu do systemu przyznawania refundacji wywozowych do niektórych produktów rolnych wywożonych jako towary nieobjęte załącznikiem I do Traktatu oraz kryteria ustalania wysokości sum takich refundacji⁽³⁾, określa produkty, dla których należy ustalić stawkę refundacji stosowaną w przypadku, jeśli produkty te są wywożone jako towary wymienione odpowiednio w załączniku III do rozporządzenia (WE) nr 1784/2003 lub w załączniku IV do rozporządzenia (WE) nr 1785/2003.
- (3) Zgodnie z art. 14 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1043/2005, stawkę refundacji na 100 kilogramów każdego z omawianych produktów podstawowych ustala się co miesiąc.
- (4) Ustalenie z wyprzedzeniem wysokich stawek refundacji może zagrozić zobowiązaniom podjętym w odniesieniu do refundacji, które mogą zostać przyznane do wywozów produktów rolnych należących do towarów nieobjętych załącznikiem I do Traktatu. W takich sytuacjach, niezbędne jest zatem podjęcie środków ostrożności, nie stanowiąc jednak przeszkody dla zawierania umów długoterminowych. Ustalenie specjalnej stawki refundacji dla celów ustalenia refundacji z wyprzedzeniem jest środkiem, który pozwala na osiągnięcie tych różnych celów.
- (5) Uwzględniając porozumienie pomiędzy Wspólnotą Europejską a Stanami Zjednoczonymi Ameryki w sprawie wywozów produktów z ciasta makaronowego ze Wspólnoty do Stanów Zjednoczonych, przyjęte decyzją Rady 87/482/EWG⁽⁴⁾, niezbędne jest zróżnicowanie refundacji do produktów objętych kodami CN 1902 11 00 i 1902 19 ze względu na ich miejsce przeznaczenia.
- (6) Zgodnie z art. 15 ust. 2 i 3 rozporządzenia (WE) nr 1043/2005, należy ustalić obniżoną stawkę refundacji wywozowej, uwzględniając wysokość mającej zastosowanie refundacji wywozowej, zgodnie z rozporządzeniem Komisji (EWG) nr 1722/93⁽⁵⁾, dla rozpatrywanych produktów podstawowych, stosowaną w zakładanym okresie wytworzenia towarów.
- (7) Napoje alkoholowe uważane są za mniej wrażliwe na cenę zbóż stosowanych do produkcji tych napojów. Niemniej jednak, Protokół 19 do Aktu Przystąpienia Zjednoczonego Królestwa, Irlandii i Danii stanowi, że należy uchwalić środki niezbędne w celu ułatwienia stosowania zbóż wspólnotowych do produkcji napojów alkoholowych pozyskiwanych ze zbóż. Konieczne jest zatem dostosowanie stawki refundacji stosowanej odpowiednio do zbóż wywożonych jako napoje alkoholowe.
- (8) Komitet Zarządzający ds. Zbóż nie wydał opinii w terminie wyznaczonym przez jego przewodniczącego,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Stawki refundacji stosowane do produktów podstawowych wymienionych w załączniku A do rozporządzenia (WE) nr 1043/2005 i w art. 1 rozporządzenia (WE) nr 1784/2003 lub w art. 1 rozporządzenia (WE) nr 1785/2003 i wywożonych jako towary wymienione odpowiednio w załączniku III do rozporządzenia (WE) nr 1784/2003 lub w załączniku IV do rozporządzenia (WE) nr 1785/2003, ustala się na poziomie podanym w Załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 10 listopada 2006 r.

⁽¹⁾ Dz.U. L 270 z 21.10.2003, str. 78. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1154/2005 (Dz.U. L 187 z 19.7.2005, str. 11).

⁽²⁾ Dz.U. L 270 z 21.10.2003, str. 96. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 797/2006 (Dz.U. L 144 z 31.5.2006, str. 1).

⁽³⁾ Dz.U. L 172 z 5.7.2005, str. 24. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 544/2006 (Dz.U. L 94 z 1.4.2006, str. 24).

⁽⁴⁾ Dz.U. L 275 z 29.9.1987, str. 36.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 159 z 1.7.1993, str. 112. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1584/2004 (Dz.U. L 280 z 31.8.2004, str. 11).

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 9 listopada 2006 r.

W imieniu Komisji
Günter VERHEUGEN
Wiceprzewodniczący

ZAŁĄCZNIK

**Stawki refundacji stosowane od dnia 10 listopada 2006 r. do niektórych produktów zbożowych i ryżu
wywożonych jako towary nieobjęte załącznikiem I do Traktatu (*)**

(EUR/100 kg)

Kod CN	Opis produktu ⁽¹⁾	Stawka refundacji na 100 kg produktu podstawowego	
		W przypadku ustalania refundacji z wyprzedzeniem	Pozostałe
1001 10 00	Pszenica durum		
	– przy wywozie towarów objętych kodami CN 1902 11 i 1902 19 do Stanów Zjednoczonych Ameryki	—	—
	– w innych przypadkach	—	—
1001 90 99	Pszenica zwykła i mieszanka żyta z pszenicą (meslin):		
	– przy wywozie towarów objętych kodami CN 1902 11 i 1902 19 do Stanów Zjednoczonych Ameryki	—	—
	– w innych przypadkach		
	– – jeżeli ma zastosowanie art. 15 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1043/2005 ⁽²⁾	—	—
	– – przy wywozie towarów wymienionych w pozycji 2208 ⁽³⁾	—	—
	– – w innych przypadkach	—	—
1002 00 00	Żyto	—	—
1003 00 90	Jęczmień		
	– – przy wywozie towarów wymienionych w pozycji 2208 ⁽³⁾	—	—
	– w innych przypadkach	—	—
1004 00 00	Owies zwyczajny	—	—
1005 90 00	Kukurydza w formie:		
	– skrobia		
	– – jeżeli ma zastosowanie art. 15 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1043/2005 ⁽²⁾	—	—
	– – przy wywozie towarów wymienionych w pozycji 2208 ⁽³⁾	—	—
	– – w innych przypadkach	—	—
	– glukoza, syrop glukozowy, maltodekstryna, syrop maltodekstrynowy objęte kodami CN 1702 30 51, 1702 30 59, 1702 30 91, 1702 30 99, 1702 40 90, 1702 90 50, 1702 90 75, 1702 90 79, 2106 90 55 ⁽⁴⁾ :		
	– – jeżeli ma zastosowanie art. 15 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1043/2005 ⁽²⁾	—	—
	– – przy wywozie towarów wymienionych w pozycji 2208 ⁽³⁾	—	—
	– – w innych przypadkach	—	—
	– – przy wywozie towarów wymienionych w pozycji 2208 ⁽³⁾	—	—
	– inne (w tym nieprzetworzone)	—	—
	Skrobia ziemniaczana objęta kodem CN 1108 13 00 podobna do produktu pozyskiwanego z przetworzonej kukurydzy:		
	– jeżeli ma zastosowanie art. 15 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1043/2005 ⁽²⁾	—	—
	– przy wywozie towarów wymienionych w pozycji 2208 ⁽³⁾	—	—
	– w innych przypadkach	—	—

(*) Stawki określone w niniejszym Załączniku nie mają zastosowania do wywozu do Bułgarii od dnia 1 października 2004 r. oraz do Rumunii z dniem 1 grudnia 2005 r. towarów wymienionych w tabelach I i II Protokołu nr 2 do umowy pomiędzy Wspólnotą Europejską a Konfederacją Szwajcarii z dnia 22 lipca 1972 r. wywożonych do Konfederacji Szwajcarii lub do Księstwa Liechtensteinu od dnia 1 lutego 2005 r.

Kod CN	Opis produktu ⁽¹⁾	Stawka refundacji na 100 kg produktu podstawowego (EUR/100 kg)	
		W przypadku ustalania refundacji z wyprzedzeniem	Pozostałe
ex 1006 30	Ryż całkowicie bielony:		
	– okrągłozarnisty	—	—
	– średniozarnisty	—	—
	– długozarnisty	—	—
1006 40 00	Ryż łamany	—	—
1007 00 90	Ziarno sorgo, inne niż mieszańcowe, przeznaczone na siew	—	—

⁽¹⁾ W odniesieniu do produktów rolnych pozyskanych w drodze przetworzenia produktu podstawowego lub/i produktów powiązanych, stosuje się współczynniki określone w załączniku V do rozporządzenia Komisji (WE) nr 1043/2005.

⁽²⁾ Omawiane produkty wchodzą w zakres kodu CN 3505 10 50.

⁽³⁾ Towary wymienione w załączniku III do rozporządzenia (WE) nr 1784/2003 lub towary, o których mowa w art. 2 rozporządzenia (EWG) nr 2825/93 (Dz.U. L 258 z 16.10.1993, str. 6).

⁽⁴⁾ W odniesieniu do syropów objętych kodami CN 1702 30 99, 1702 40 90 i 1702 60 90, pozyskanych w drodze mieszania syropów glukozowego i fruktozowego, refundacje wywozowe odnoszą się tylko do syropu glukozowego.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1658/2006**z dnia 9 listopada 2006 r.****zmieniające stawki refundacji do niektórych produktów z sektora cukru, wywożonych jako towary nieobjęte załącznikiem I do Traktatu**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 318/2006 z dnia 20 lutego 2006 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku cukru ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 33 ust. 2 lit. a) oraz ust. 4,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Stawki refundacji stosowane od dnia 29 września 2006 r. do produktów wymienionych w Załączniku, wywożonych jako towary nieobjęte załącznikiem I do Traktatu, zostały ustalone rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1433/2006 ⁽²⁾.
- (2) Z zastosowania reguł i kryteriów zawartych w rozporządzeniu (WE) nr 1433/2006 do informacji

posiadanych przez Komisję wynika, iż obecnie stosowane stawki refundacji wywozowych powinny zostać zmienione zgodnie z Załącznikiem do niniejszego rozporządzenia,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Stawki refundacji określone w rozporządzeniu (WE) nr 1433/2006 zostają zmienione zgodnie z Załącznikiem do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 10 listopada 2006 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 9 listopada 2006 r.

W imieniu Komisji
Günter VERHEUGEN
Wiceprzewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 58 z 28.2.2006, str. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 270 z 29.9.2006, str. 58.

ZAŁĄCZNIK

Stawki refundacji stosowane od dnia 10 listopada 2006 r. do niektórych produktów z sektora cukru wywożonych jako towary nieobjęte załącznikiem I do Traktatu ⁽¹⁾

Kod CN	Opis	Stawka refundacji na 100 kg (w EUR)	
		W przypadku ustalania refundacji z wyprzedzeniem	Inne
1701 99 10	Cukier biały	20,41	20,41

⁽¹⁾ Stawki określone w niniejszym załączniku nie mają zastosowania do wywozu do Bułgarii z dniem 1 października 2004 r., do Rumunii z dniem 1 grudnia 2005 r. oraz do towarów wymienionych w tabelach I i II Protokołu nr 2 do umowy pomiędzy Wspólnotą Europejską a Konfederacją Szwajcarską z dnia 22 lipca 1972 r. wywożonych do Konfederacji Szwajcarskiej lub do Księstwa Lichtensteiny - z dniem 1 lutego 2005 r.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1659/2006**z dnia 9 listopada 2006 r.****ustanawiające refundacje wywozowe dla syropów i niektórych innych produktów w sektorze cukru wywożonych w stanie nieprzetworzonym**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 318/2006 z dnia 20 lutego 2006 r. w sprawie wspólnej organizacji rynków w sektorze cukru ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 33 ust. 2 akapit drugi,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Artykuł 32 rozporządzenia (WE) nr 318/2006 stanowi, że różnica między cenami na rynku światowym na produkty wyszczególnione w art. 1 ust. 1 lit. c), d) i g) tego rozporządzenia a cenami na te produkty na rynku wspólnotowym może być objęta refundacją wywozową.
- (2) Biorąc pod uwagę aktualną sytuację na rynku cukru, refundacje wywozowe powinny być ustalone zgodnie z zasadami i kryteriami przewidzianymi w art. 32 i 33 rozporządzenia (WE) nr 318/2006.
- (3) Artykuł 33 ust. 2 akapit drugi rozporządzenia (WE) nr 318/2006 stanowi, że ze względu na sytuację na rynku światowym lub szczególne wymagania niektórych rynków może zaistnieć konieczność zróżnicowania refundacji w zależności od miejsca przeznaczenia.
- (4) Refundacją mogą być objęte jedynie te produkty, które są dopuszczone do swobodnego przepływu wewnątrz Wspólnoty i które spełniają wymogi rozporządzenia Komisji (WE) nr 951/2006 z dnia 30 czerwca 2006 r.

ustalającego szczegółowe zasady wykonania rozporządzenia (WE) nr 318/2006 w odniesieniu do handlu z państwami trzecimi w sektorze cukru ⁽²⁾.

- (5) Celem negocjacji prowadzonych w ramach Układów Europejskich między Wspólnotą Europejską a Rumunią i Bułgarią jest w szczególności liberalizacja handlu produktami objętymi wspólną organizacją danego rynku. W przypadku obu krajów refundacje wywozowe powinny być zatem zniesione.
- (6) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Cukru,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. Refundacje wywozowe przewidziane w art. 32 rozporządzenia (WE) nr 318/2006 przyznaje się w odniesieniu do produktów i ilości określonych w Załączniku do niniejszego rozporządzenia, z zastrzeżeniem warunków, o których mowa w ust. 2 niniejszego artykułu.
2. Produkty kwalifikujące się do objęcia refundacją na mocy ust. 1 muszą spełniać wymogi określone w art. 3 i 4 rozporządzenia (WE) nr 951/2006.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 10 listopada 2006 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 9 listopada 2006 r.

W imieniu Komisji

Jean-Luc DEMARTY

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich⁽¹⁾ Dz.U. L 58 z 28.2.2006, str. 1.⁽²⁾ Dz.U. L 178 z 1.7.2006, str. 24.

ZAŁĄCZNIK

Refundacje wywozowe dla syropów i niektórych innych produktów w sektorze cukru wywożonych w stanie nieprzetworzonym obowiązujące od dnia 10 listopada 2006 r. ^(a)

Kod produktu	Miejsce przeznaczenia	Jednostka miary	Wysokość refundacji
1702 40 10 9100	S00	EUR/100 kg suchej masy	20,41
1702 60 10 9000	S00	EUR/100 kg suchej masy	20,41
1702 60 95 9000	S00	EUR/1 % sacharozy × 100 kg produktu netto	0,2041
1702 90 30 9000	S00	EUR/100 kg suchej masy	20,41
1702 90 60 9000	S00	EUR/1 % sacharozy × 100 kg produktu netto	0,2041
1702 90 71 9000	S00	EUR/1 % sacharozy × 100 kg produktu netto	0,2041
1702 90 99 9900	S00	EUR/1 % sacharozy × 100 kg produktu netto	0,2041 ⁽¹⁾
2106 90 30 9000	S00	EUR/100 kg suchej masy	20,41
2106 90 59 9000	S00	EUR/1 % sacharozy × 100 kg produktu netto	0,2041

NB: Miejsca przeznaczenia są określone w następujący sposób:

S00: Wszystkie miejsca przeznaczenia z wyjątkiem: Albanii, Chorwacji, Bośni i Hercegowiny, Bułgarii, Rumunii, Serbii, Czarnogóry, Kosowa, Byłej Jugosłowiańskiej Republiki Macedonii.

^(a) Ilości określone w niniejszym Załączniku nie mają zastosowania, począwszy od dnia 1 lutego 2005 r. zgodnie z decyzją Rady 2005/45/WE z dnia 22 grudnia 2004 r. w sprawie zawarcia i tymczasowego stosowania Umowy pomiędzy Wspólnotą Europejską a Konfederacją Szwajcarską zmieniającej Umowę pomiędzy Europejską Wspólnotą Gospodarczą a Konfederacją Szwajcarską z dnia 22 lipca 1972 r. odnośnie do przepisów znajdujących zastosowanie do przetworzonych produktów rolnych (Dz.U. L 23 z 26.1.2005, str. 17).

⁽¹⁾ Kwota podstawowa nie ma zastosowania do produktu określonego w pkt 2 Załącznika do rozporządzenia Komisji (EWG) nr 3513/92 (Dz.U. L 355 z 5.12.1992, str. 12).

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1660/2006**z dnia 9 listopada 2006 r.****w sprawie przekazanych ofert na wywóz jęczmienia w ramach przetargu, o którym mowa
w rozporządzeniu (WE) nr 935/2006**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1784/2003 z dnia 29 września 2003 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku zbóż⁽¹⁾, w szczególności jego art. 13 ust. 3 akapit pierwszy,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Przetarg na refundację wywozową do jęczmienia na wywóz do niektórych krajów trzecich został ogłoszony na mocy rozporządzenia Komisji (WE) nr 935/2006⁽²⁾.
- (2) Zgodnie z art. 7 rozporządzenia (WE) nr 1501/95 z dnia 29 czerwca 1995 r. ustanawiającego niektóre szczegółowe zasady wykonania rozporządzenia Rady (EWG) nr 1766/92 w sprawie przyznawania refundacji wywozowych dla zbóż oraz środków podejmowanych

w przypadku występowania zakłóceń na rynku zbóż⁽³⁾, Komisja może, na podstawie zgłoszonych ofert, podjąć decyzję o wstrzymaniu przetargu.

- (3) Biorąc pod uwagę czynniki, o których mowa w art. 1 rozporządzenia (WE) nr 1501/95, nie jest wskazane ustalenie maksymalnej wysokości refundacji.
- (4) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Zbóż,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Nie podejmuje się dalszych działań w odniesieniu do ofert przekazanych od 3 do 9 listopada 2006 r., w ramach przetargu na refundację wywozową do jęczmienia, o którym mowa w rozporządzeniu (WE) nr 935/2006.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 10 listopada 2006 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 9 listopada 2006 r.

W imieniu Komisji

Jean-Luc DEMARTY

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich

⁽¹⁾ Dz.U. L 270 z 21.10.2003, str. 78. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1154/2005 (Dz.U. L 187 z 19.7.2005, str. 11).

⁽²⁾ Dz.U. L 172 z 24.6.2006, str. 3.

⁽³⁾ Dz.U. L 147 z 30.6.1995, str. 7. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 777/2004 (Dz.U. L 123 z 27.4.2004, str. 50).

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1661/2006**z dnia 9 listopada 2006 r.****w sprawie przekazanych ofert na wywóz pszenicy zwyczajnej w ramach przetargu, o którym mowa w rozporządzeniu (WE) nr 936/2006**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1784/2003 z dnia 29 września 2003 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku zbóż ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 13 ust. 3 akapit pierwszy,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Przetarg na refundację wywozową do pszenicy zwyczajnej na wywóz do niektórych krajów trzecich został ogłoszony na mocy rozporządzenia Komisji (WE) nr 936/2006 ⁽²⁾.
- (2) Zgodnie z art. 7 rozporządzenia (WE) nr 1501/95 z dnia 29 czerwca 1995 r. ustanawiającego niektóre szczegółowe zasady wykonania rozporządzenia Rady (EWG) nr 1766/92 w sprawie przyznawania refundacji wywozowych dla zbóż oraz środków podejmowanych

w przypadku występowania zakłóceń na rynku zbóż ⁽³⁾, Komisja może, na podstawie zgłoszonych ofert, podjąć decyzję o wstrzymaniu przetargu.

- (3) Biorąc pod uwagę czynniki, o których mowa w art. 1 rozporządzenia (WE) nr 1501/95, nie jest wskazane ustalenie maksymalnej wysokości refundacji,
- (4) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Zbóż,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Nie podejmuje się dalszych działań w odniesieniu do ofert przekazanych od 3. do 9 listopada 2006 r., w ramach przetargu na refundację wywozową do pszenicy zwyczajnej, o którym mowa w rozporządzeniu (WE) nr 936/2006.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 10 listopada 2006 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 9 listopada 2006 r.

W imieniu Komisji

Jean-Luc DEMARTY

*Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich*

⁽¹⁾ Dz.U. L 270 z 21.10.2003, str. 78. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1154/2005 (Dz.U. L 187 z 19.7.2005, str. 11).

⁽²⁾ Dz.U. L 172 z 24.6.2006, str. 6.

⁽³⁾ Dz.U. L 147 z 30.6.1995, str. 7. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 777/2004 (Dz.U. L 123 z 27.4.2004, str. 50).

DYREKTYWA KOMISJI 2006/92/WE**z dnia 9 listopada 2006 r.****zmieniająca załączniki do dyrektyw Rady 76/895/EWG, 86/362/EWG i 90/642/EWG w odniesieniu do najwyższych dopuszczalnych poziomów pozostałości kaptanu, dichlorfosu, etionu i folpetu****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając dyrektywę Rady 76/895/EWG z dnia 23 listopada 1976 r. odnoszącą się do ustalania najwyższych dopuszczalnych poziomów pozostałości pestycydów w owocach i warzywach oraz na ich powierzchni⁽¹⁾, w szczególności jej art. 5,

uwzględniając dyrektywę Rady 86/362/EWG z dnia 24 lipca 1986 r. w sprawie ustalania najwyższych dopuszczalnych poziomów pozostałości pestycydów w zbożach i na ich powierzchni⁽²⁾, w szczególności jej art. 10,

uwzględniając dyrektywę Rady 90/642/EWG z dnia 27 listopada 1990 r. w sprawie ustalania najwyższych dopuszczalnych poziomów pozostałości pestycydów w niektórych produktach pochodzenia roślinnego, w tym owocach i warzywach oraz na ich powierzchni⁽³⁾, w szczególności jej art. 7,

uwzględniając dyrektywę Rady 91/414/EWG z dnia 15 lipca 1991 r. dotyczącą wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin⁽⁴⁾, w szczególności jej art. 4 ust. 1 lit. f),

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) W przypadku zbóż i produktów pochodzenia roślinnego, w tym owoców i warzyw, poziomy pozostałości odzwierciedlają użycie minimalnych ilości pestycydów niezbędnych do osiągnięcia skutecznej ochrony roślin, stosowanych w taki sposób, aby ilości pozostałości były jak najmniejsze z praktycznego i toksykologicznego punktu widzenia, uwzględniając w szczególności ochronę środowiska naturalnego i przewidywane spożycie przez konsumentów. W przypadku środków spożywczych pochodzenia zwierzęcego poziomy pozostałości odzwierciedlają spożycie przez zwierzęta zbóż i produktów pochodzenia roślinnego, wobec których stosowano pestycydy, oraz, gdy ma to znaczenie, bezpośrednie skutki stosowania leków weterynaryjnych. Wspólnotowe najwyższe dopuszczalne poziomy pozostałości (NDP) stanowią górne granice

ilości takich pozostałości, które mogą znajdować się w środkach spożywczych, przy przestrzeganiu dobrych praktyk rolniczych.

(2) NDP dla pestycydów są poddawane kontroli i zmieniane celem uwzględnienia nowych informacji i danych. NDP są ustalane na poziomie granicy oznaczalności, w przypadku gdy dozwolone stosowanie środków ochrony roślin nie powoduje powstania wykrywalnych poziomów pozostałości pestycydów w produktach spożywczych lub na ich powierzchni, lub gdy nie występują dozwolone przypadki stosowania, lub gdy stosowanie dozwolone przez państwa członkowskie nie zostało poparte niezbędnymi danymi, lub gdy stosowanie w państwach trzecich powodujące obecność pozostałości w produktach spożywczych lub na ich powierzchni, które mogą zostać wprowadzone do obrotu we Wspólnocie, nie zostało poparte niezbędnymi danymi.

(3) Komisja była informowana, że w odniesieniu do wielu pestycydów obecny NDP może wymagać zmiany w świetle dostępnych nowych informacji w zakresie toksykologii i spożycia przez konsumentów. Komisja zwróciła się z prośbą do właściwego państwa członkowskiego pełniącego rolę sprawozdawcy o przygotowanie wniosków w sprawie zmian wspólnotowych NDP. Wnioski takie zostały przedłożone Komisji.

(4) Długotrwałe i krótkotrwałe narażenie konsumentów na działanie pestycydów wymienionych w niniejszej dyrektywie za pośrednictwem produktów spożywczych zostało ponownie zbadane i ocenione zgodnie ze wspólnotowymi procedurami i praktykami, z uwzględnieniem wytycznych opublikowanych przez Światową Organizację Zdrowia⁽⁵⁾. Na tej podstawie należy ustalić nowe NDP gwarantujące, że nie występuje niedopuszczalne narażenie konsumentów.

(5) Gdzie jest to właściwe, ostre narażenie konsumentów na działanie wymienionych pestycydów za pośrednictwem każdego z produktów spożywczych, które mogą zawierać ich pozostałości, zostało ocenione zgodnie ze wspólnotowymi procedurami i praktykami, z uwzględnieniem wytycznych opublikowanych przez Światową Organizację Zdrowia. Stwierdzono, że obecność pozostałości pestycydów na poziomie lub poniżej nowych NDP nie spowoduje ostrych skutków toksycznych.

(1) Dz.U. L 340 z 9.12.1976, str. 26. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą Komisji 2006/59/WE (Dz.U. L 175 z 29.6.2006, str. 61).

(2) Dz.U. L 221 z 7.8.1986, str. 37. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą Komisji 2006/62/WE (Dz.U. L 206 z 27.7.2006, str. 27).

(3) Dz.U. L 350 z 14.12.1990, str. 71. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą Komisji 2006/62/WE.

(4) Dz.U. L 230 z 19.8.1991, str. 1. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą Komisji 2006/85/WE (Dz.U. L 293, 24.10.2006, str. 3).

(5) Wytyczne dotyczące przewidywania spożycia w żywności pozostałości pestycydów (poprawione) opracowane przez GEMS/Program Żywnościowy we współpracy z Komitetem Kodeksu ds. Pozostałości Pestycydów, opublikowane przez Światową Organizację Zdrowia w 1997 r. (WHO/FSO/FOS/97.7).

- (6) Za pośrednictwem Światowej Organizacji Handlu zostały przeprowadzone konsultacje z partnerami handlowymi Wspólnoty na temat nowych NDP, a ich uwagi w tej sprawie zostały uwzględnione.
- (7) W związku z tym należy wprowadzić zmiany do załączników do dyrektyw 76/895/EWG, 86/362/EWG i 90/642/EWG.
- (8) Środki przewidziane w niniejszej dyrektywie są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

W załączniku II do dyrektywy 76/895/EWG skreśla się pozycje dotyczące kaptanu, dichlorfosu, etionu i folpetu.

Artykuł 2

W dyrektywie 86/362/EWG wprowadza się następujące zmiany:

- a) w części A załącznika II dodaje się wiersze dotyczące kaptanu, etionu i folpetu, jak określono w załączniku I do niniejszej dyrektywy;
- b) w części A załącznika II wiersz dotyczący dichlorfosu zastępuje się tekstem z załącznika II do niniejszej dyrektywy.

Artykuł 3

W dyrektywie 90/642/EWG wprowadza się następujące zmiany:

- a) w załączniku II dodaje się wiersze dotyczące kaptanu i folpetu, jak określono w załączniku III do niniejszej dyrektywy;

- b) w załączniku II wiersze dotyczące dichlorfosu i etionu zastępuje się tekstem z załącznika IV do niniejszej dyrektywy.

Artykuł 4

1. Państwa członkowskie przyjmują i publikują najpóźniej do dnia 10 maja 2007 r. przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy. Państwa członkowskie niezwłocznie przekazują Komisji tekst tych przepisów oraz tabelę korelacji pomiędzy tymi przepisami a niniejszą dyrektywą.

Państwa członkowskie stosują te przepisy od dnia 11 maja 2007 r.

Przepisy przyjęte przez państwa członkowskie zawierają odesłanie do niniejszej dyrektywy lub odesłanie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Metody dokonywania takiego odesłania określone są przez państwa członkowskie.

2. Państwa członkowskie przekazują Komisji tekst głównych przepisów prawa krajowego dotyczących dziedziny objętej niniejszą dyrektywą.

Artykuł 5

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 6

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 9 listopada 2006 r.

W imieniu Komisji
Markos KYPRIANOU
Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK I

Pozostałości pestycydów	Najwyższe dopuszczalne poziomy w mg/kg
„Kaptan	0,02 (*) Zboża
Etion	0,01 (*) Zboża
Folpet	2 Pszenica, jęczmień 0,02 (*) Pozostałe zboża

(*) Wskazuje granicę oznaczalności.”

ZAŁĄCZNIK II

Pozostałości pestycydów	Najwyższe dopuszczalne poziomy w mg/kg
„Dichlorfos	0,01 (*) Zboża

(*) Wskazuje granicę oznaczalności.”

ZAŁĄCZNIK III

Pozostałości pestycydów i najwyższe dopuszczalne poziomy pozostałości (mg/kg)		
Grupy i przykłady poszczególnych produktów, do których odnoszą się NDP	Kaptan	Folpet
„1. Owoce, świeże, suszone lub niegotowane, zakonserwowane przez zamrażanie, niezawierające dodatku cukru; orzechy		
i) OWOCE CYTRUSOWE	0,02 (*)	0,02 (*)
Grejpfrut		
Cytryny		
Limonki		
Mandarynki (łącznie z klementynkami i innymi mieszającami)		
Pomarańcze		
Pomelo		
Pozostałe		
ii) ORZECHY Z DRZEW ORZECHOWYCH (w łupinach lub bez)		0,02 (*)
Migdały	0,3	
Orzechy brazylijskie		
Orzechy nerkowca		
Kasztany jadalne		
Orzechy kokosowe		
Orzechy laskowe		
Orzechy makadamia		
Orzeszki pekan		
Orzeszki sosnowe		
Pistacje		
Orzechy włoskie		
Pozostałe	0,02 (*)	
iii) OWOCE ZIARNKOWE	3 ^(a)	3 ^(a)
Jabłka		
Gruszki		
Pigwy		
Pozostałe		
iv) OWOCE PESTKOWE		
Morele	3	
Wiśnie i czereśnie	5	2
Brzoskwinie (łącznie z nektarynami i innymi mieszającami)		
Śliwki	1	
Pozostałe	0,02 (*)	0,02 (*)

Pozostałości pestycydów i najwyższe dopuszczalne poziomy pozostałości (mg/kg)		
Grupy i przykłady poszczególnych produktów, do których odnoszą się NDP	Kaptan	Folpet
v) OWOCE JAGODOWE I DROBNE OWOCE		
a) Winogrona stołowe i do produkcji wina	0,02 (*)	
Winogrona stołowe		0,02 (*)
Winogrona do produkcji wina		5
b) Truskawki (inne niż dzikie)	3 (a)	3 (a)
c) Owoce leśne (inne niż dzikie)		
Jeżyny	3 (a)	3 (a)
Jeżyna popielica		
Krzyżówka maliny z jeżyną		
Maliny	3 (a)	3 (a)
Pozostałe	0,02 (*)	0,02 (*)
d) Inne drobne owoce i owoce jagodowe (z wyjątkiem dziko rosnących)		
Borówki czarne		
Żurawina		
Porzeczka (czerwona, biała i czarna)	3 (a)	3 (a)
Agrest	3 (a)	3 (a)
Pozostałe	0,02 (*)	0,02 (*)
e) Dzikie jagody i dzikie owoce	0,02 (*)	0,02 (*)
vi) OWOCE RÓŻNE		0,02 (*)
Awokado		
Banany		
Daktyle		
Figi		
Kiwi		
Kumkwat		
Liczi		
Mango	2	
Oliwki (stołowe)		
Oliwki (do produkcji oliwy)		
Papaja		
Owoce męczennicy		
Ananasy		
Granaty		
Pozostałe	0,02 (*)	

Pozostałości pestycydów i najwyższe dopuszczalne poziomy pozostałości (mg/kg)		
Grupy i przykłady poszczególnych produktów, do których odnoszą się NDP	Kaptan	Folpet
2. Warzywa świeże lub niegotowane, mrożone lub suszone		
i) WARZYWA KORZENIOWE I BULWIASTE		0,02 (*)
Buraki		
Marchew	0,1	
Maniok		
Seler	0,1	
Chrzan		
Karczoch jerozolimski		
Pasternak		
Pietruszka – korzeń		
Rzodkiewka		
Salsefia		
Słodkie ziemniaki		
Brukiew		
Rzepa		
Pochrzyn		
Pozostałe	0,02 (*)	
ii) WARZYWA CEBULOWE	0,02 (*)	
Czosnek		
Cebula		0,1
Szalotka		
Dymka		
Pozostałe		0,02 (*)
iii) WARZYWA OWOCOWE		
a) Rośliny psiankowate		0,02 (*)
Pomidory	2 ^(a)	2 ^(a)
Papryka	0,1	
Bakłażan		
Ketmia jadalna		
Pozostałe	0,02 (*)	
b) Dyniowate – z jadalną skórką	0,02 (*)	0,02 (*)
Ogórek		
Korniszon		
Cukinia		
Pozostałe		

Pozostałości pestycydów i najwyższe dopuszczalne poziomy pozostałości (mg/kg)		
Grupy i przykłady poszczególnych produktów, do których odnoszą się NDP	Kaptan	Folpet
c) Dyniowate – z niejadalną skórką		1
Melony	0,1	
Dynie		
Arbuzy		
Pozostałe	0,02 (*)	
d) Kukurydza cukrowa	0,02 (*)	0,02 (*)
iv) WARZYWA KAPUSTNE	0,02 (*)	
a) Kapustne kwitnące		0,02 (*)
Brokuły		
Kalafior		
Pozostałe		
b) Kapustne głowiaste		0,02 (*)
Brukselka		
Kapusta głowiasta		
Pozostałe		
c) Kapustne liściowe		0,02 (*)
Kapusta pekińska		
Jarmuż		
Pozostałe		
d) Kalarepa		0,05
v) WARZYWA LIŚCIOWE I ŚWIEŻE ZIOŁA		
a) Sałata i podobne		
Rzeżucha		
Roszpunka jadalna		
Sałata		2
Endywia (cykoria endywia)	2	
Rokietta siewna (rukola)		
Liście i pędy kapustnych		
Pozostałe	0,02 (*)	0,02 (*)
b) Szpinak i podobne		0,02 (*)
Szpinak	0,1	
Boćwina		
Pozostałe	0,02 (*)	
c) Rukiew wodna	0,02 (*)	0,02 (*)
d) Cykoria warzywna	0,02 (*)	0,02 (*)

Pozostałości pestycydów i najwyższe dopuszczalne poziomy pozostałości (mg/kg)		
Grupy i przykłady poszczególnych produktów, do których odnoszą się NDP	Kaptan	Folpet
e) Zioła		0,02 (*)
Trybulka		
Szczypiorek		
Pietruszka – nać	0,1	
Liście selera		
Pozostałe	0,02 (*)	
vi) WARZYWA STRĄCZKOWE (świeże)		
Fasola (w strąkach)	2 ^(a)	2 ^(a)
Fasola (bez strąków)	2 ^(a)	2 ^(a)
Groch (w strąkach)		
Groch (bez strąków)		
Pozostałe	0,02 (*)	0,02 (*)
vii) WARZYWA ŁODYGOWE (świeże)		
Szparagi		
Karczochy		
Seler	0,1	
Koper włoski		
Karczochy kuliste		
Por	2	
Rabarbar		
Pozostałe	0,02 (*)	0,02 (*)
viii) GRZYBY	0,02 (*)	0,02 (*)
a) Grzyby uprawne		
b) Grzyby dziko rosnące		
3. Jadalne nasiona roślin strączkowych	0,02 (*)	0,02 (*)
Fasola		
Soczewica		
Groch		
Łubin		
Pozostałe		
4. Nasiona oleiste	0,02 (*)	0,02 (*)
Siemię lnu		
Orzeszki ziemne		
Mak		
Ziarna sezamu		
Ziarna słonecznika		

Pozostałości pestycydów i najwyższe dopuszczalne poziomy pozostałości (mg/kg)		
Grupy i przykłady poszczególnych produktów, do których odnoszą się NDP	Kaptan	Folpet
Nasiona rzepaku		
Ziarna soi		
Nasiona gorczycy		
Nasiona bawełny		
Nasiona konopi		
Pozostałe		
5. Ziemiaki	0,05	0,1
Ziemiaki wczesne		
Ziemiaki przechowalnicze		
6. Herbata (liście i łodygi suszone, fermentowane lub w inny sposób przetwarzane z <i>Camellia sinensis</i>)	0,05 (*)	0,05 (*)
7. Chmiel (suszony), w tym szyszki chmielu i niezagęszczony proszek	0,05 (*)	150

(⁴) Suma kaptanu i folpetu.

(*) Wskazuje granicę oznaczalności.”

ZAŁĄCZNIK IV

Pozostałości pestycydów i najwyższe dopuszczalne poziomy pozostałości (mg/kg)		
Grupy i przykłady poszczególnych produktów, do których odnoszą się NDP	Dichlorfos	Etion
„1. Owoce, świeże, suszone lub niegotowane, zakonserwowane przez zamrażanie, niezawierające dodatku cukru; orzechy	0,01 (*)	0,01 (*)
i) OWOCE CYTRUSOWE		
Grejpfrut		
Cytryny		
Limonki		
Mandarynki (łącznie z klementynkami i innymi mieszającami)		
Pomarańcze		
Pomelo		
Pozostałe		
ii) ORZECZY Z DRZEW ORZECHOWYCH (w łupinach lub bez)		
Migdały		
Orzechy brazylijskie		
Orzechy nerkowca		
Kasztany jadalne		
Orzechy kokosowe		
Orzechy laskowe		
Orzechy makadamia		
Orzeszki pekan		
Orzeszki sosnowe		
Pistacje		
Orzechy włoskie		
Pozostałe		
iii) OWOCE ZIARNKOWE		
Jabłka		
Gruszki		
Pigwy		
Pozostałe		
iv) OWOCE PESTKOWE		
Morele		
Wiśnie i czereśnie		
Brzoskwinie (łącznie z nektarynami i innymi mieszającami)		
Śliwki		
Pozostałe		

Pozostałości pestycydów i najwyższe dopuszczalne poziomy pozostałości (mg/kg)		
Grupy i przykłady poszczególnych produktów, do których odnoszą się NDP	Dichlorfos	Etion
v) OWOCE JAGODOWE I DROBNE OWOCE		
a) Winogrona stołowe i do produkcji wina		
Winogrona stołowe		
Winogrona do produkcji wina		
b) Truskawki (inne niż dzikie)		
c) Owoce leśne (inne niż dzikie)		
Jeżyny		
Jeżyna popielica		
Krzyżówka maliny z jeżyną		
Maliny		
Pozostałe		
d) Inne drobne owoce i owoce jagodowe (z wyjątkiem dziko rosnących)		
Borówki czarne		
Żurawina		
Porzeczka (czerwona, biała i czarna)		
Agrest		
Pozostałe		
e) Dzikie jagody i dzikie owoce		
vi) OWOCE RÓŻNE		
Awokado		
Banany		
Daktyle		
Figi		
Kiwi		
Kumkwat		
Liczi		
Mango		
Oliwki (stołowe)		
Oliwki (do produkcji oliwy)		
Papaja		
Owoce męczennicy		
Ananasy		
Granaty		
Pozostałe		

Pozostałości pestycydów i najwyższe dopuszczalne poziomy pozostałości (mg/kg)		
Grupy i przykłady poszczególnych produktów, do których odnoszą się NDP	Dichlorfos	Etion
2. Warzywa świeże lub niegotowane, mrożone lub suszone	0,01 (*)	
i) WARZYWA KORZENIOWE I BULWIASTE		0,01 (*)
Buraki		
Marchew		
Maniok		
Seler		
Chrzan		
Karczoch jerozolimski		
Pasternak		
Pietruszka – korzeń		
Rzodkiewka		
Salsefia		
Słodkie ziemniaki		
Brukiew		
Rzepa		
Pochrzyn		
Pozostałe		
ii) WARZYWA CEBULOWE		0,01 (*)
Czosnek		
Cebula		
Szalotka		
Dymka		
Pozostałe		
iii) WARZYWA OWOCOWE		0,01 (*)
a) Rośliny psiankowate		
Pomidory		
Papryka		
Bakłażan		
Ketmia jadalna		
Pozostałe		
b) Dyniowate – z jadalną skórką		
Ogórek		
Korniszon		
Cukinia		
Pozostałe		

Pozostałości pestycydów i najwyższe dopuszczalne poziomy pozostałości (mg/kg)		
Grupy i przykłady poszczególnych produktów, do których odnoszą się NDP	Dichlorfos	Etion
c) Dyniowate – z niejadalną skórką		
Melony		
Dynie		
Arbuzy		
Pozostałe		
d) Kukurydza cukrowa		
iv) WARZYWA KAPUSTNE		0,01 (*)
a) Kapustne kwitnące		
Brokuły		
Kalańior		
Pozostałe		
b) Kapustne głowiaste		
Brukselka		
Kapusta głowiasta		
Pozostałe		
c) Kapustne liściowe		
Kapusta pekińska		
Jarmuż		
Pozostałe		
d) Kalarepa		
v) WARZYWA LIŚCIOWE I ŚWIEŻE ZIOŁA		
a) Sałata i podobne		0,01 (*)
Rzeżucha		
Roszpunka jadalna		
Sałata		
Endywia (cykoria endywia)		
Rokietta siewna (rukola)		
Liście i pędy kapustnych		
Pozostałe		
b) Szpinak i podobne		0,01 (*)
Szpinak		
Boćwina		
Pozostałe		
c) Rukiew wodna		0,01 (*)
d) Cykoria warzywna		0,01 (*)

Pozostałości pestycydów i najwyższe dopuszczalne poziomy pozostałości (mg/kg)		
Grupy i przykłady poszczególnych produktów, do których odnoszą się NDP	Dichlorfos	Etion
e) Zioła		
Trybulka		
Szczypiorek		
Pietruszka – nać		2
Liście selera		
Pozostałe		0,01 (*)
vi) WARZYWA STRĄCZKOWE (świeże)		0,01 (*)
Fasola (w strąkach)		
Fasola (bez strąków)		
Groch (w strąkach)		
Groch (bez strąków)		
Pozostałe		
vii) WARZYWA ŁODYGOWE (świeże)		
Szparagi		
Karczochy		
Seler		0,1
Koper włoski		
Karczochy kuliste		
Por		
Rabarbar		
Pozostałe		0,01 (*)
viii) GRZYBY		0,01 (*)
a) Grzyby uprawne		
b) Grzyby dziko rosnące		
3. Jadalne nasiona roślin strączkowych	0,01 (*)	0,01 (*)
Fasola		
Soczewica		
Groch		
Łubin		
Pozostałe		
4. Nasiona oleiste	0,01 (*)	0,02 (*)
Siemię lnu		
Orzeszki ziemne		
Mak		
Ziarna sezamu		
Ziarna słonecznika		

Pozostałości pestycydów i najwyższe dopuszczalne poziomy pozostałości (mg/kg)		
Grupy i przykłady poszczególnych produktów, do których odnoszą się NDP	Dichlorfos	Etion
Nasiona rzepaku		
Ziarna soi		
Nasiona gorczycy		
Nasiona bawełny		
Nasiona konopi		
Pozostałe		
5. Ziemiaki	0,01 (*)	0,01 (*)
Ziemiaki wczesne		
Ziemiaki przechowalnicze		
6. Herbata (liście i łodygi suszone, fermentowane lub w inny sposób przetwarzane z <i>Camellia sinensis</i>)	0,02 (*)	3
7. Chmiel (suszony), w tym szyszki chmielu i niezagęszczony proszek	0,02 (*)	0,02 (*)

(*) Wskazuje granicę oznaczalności."

II

(Akty, których publikacja nie jest obowiązkowa)

KOMISJA

DECYZJA KOMISJI

z dnia 8 listopada 2006 r.

zatwierdzająca niektóre krajowe programy zwalczania salmonelli w stadach hodowlanych gatunku *Gallus gallus*

(notyfikowana jako dokument nr C(2006) 5281)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(2006/759/WE)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 2160/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 17 listopada 2003 r. w sprawie zwalczania salmonelli i innych określonych odzwierzęcych czynników chorobotwórczych przenoszonych przez żywność⁽¹⁾, w szczególności jego art. 6 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Celem rozporządzenia (WE) nr 2160/2003 jest zapewnienie podjęcia właściwych i skutecznych środków w zakresie wykrywania i zwalczania salmonelli oraz innych odzwierzęcych czynników chorobotwórczych na wszystkich stosownych etapach produkcji, przetwarzania i dystrybucji, w szczególności na etapie produkcji pierwotnej, w celu ograniczenia występowania tych czynników i zmniejszenia zagrożenia, jakie stanowią one dla zdrowia publicznego.
- (2) Rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1003/2005 z dnia 30 czerwca 2005 r. w sprawie wykonania rozporządzenia (WE) nr 2160/2003 w odniesieniu do celu wspólnotowego ograniczenia powszechnego występowania niektórych serotypów salmonelli w stadach hodowlanych gatunku *Gallus gallus* oraz zmieniającym rozporządzenie (WE) nr 2160/2003⁽²⁾ ustanowiono cel wspólnotowy polegający na ograniczeniu występowania wszystkich serotypów salmonelli o znaczeniu dla zdrowia publicz-

nego w stadach hodowlanych gatunku *Gallus gallus* na poziomie produkcji pierwotnej.

- (3) Do osiągnięcia celu wspólnotowego państwa członkowskie ustanowią krajowe programy zwalczania salmonelli w stadach hodowlanych gatunku *Gallus gallus* i przedstawią je Komisji zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 2160/2003.
- (4) Niektóre państwa członkowskie przedstawiły swoje krajowe programy zwalczania salmonelli w stadach hodowlanych gatunku *Gallus gallus*.
- (5) Programy te uznano za zgodne z odpowiednim prawodawstwem wspólnotowym w zakresie weterynarii, a w szczególności z rozporządzeniem (WE) nr 2160/2003.
- (6) W związku z tym należy zatwierdzić wspomniane krajowe programy zwalczania salmonelli.
- (7) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ

Artykuł 1

Zatwierdza się krajowe programy zwalczania salmonelli w stadach hodowlanych gatunku *Gallus gallus* przedstawione przez państwa członkowskie wymienione w Załączniku.

⁽¹⁾ Dz.U. L 325 z 12.12.2003, str. 1. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1003/2005 (Dz.U. L 170 z 1.7.2005, str. 12).

⁽²⁾ Dz.U. L 170 z 1.7.2005, str. 12. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1168/2006 (Dz.U. L 211 z 1.8.2006, str. 4).

Artykuł 2

Niniejszą decyzję stosuje się od dnia 1 stycznia 2007 r.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 8 listopada 2006 r.

W imieniu Komisji
Markos KYPRIANOU
Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK

Belgia	Litwa
Republika Czeska	Węgry
Dania	Holandia
Niemcy	Austria
Estonia	Polska
Grecja	Portugalia
Hiszpania	Słowenia
Francja	Słowacja
Irlandia	Finlandia
Włochy	Szwecja
Cypr	Zjednoczone Królestwo
Łotwa	

DECYZJA KOMISJI**z dnia 9 listopada 2006 r.****ustalająca na rok gospodarczy 2006/2007 kwoty pomocy na rzecz dywersyfikacji, dodatkowej pomocy na rzecz dywersyfikacji oraz pomocy przejściowej przyznawanej w ramach tymczasowego systemu restrukturyzacji przemysłu cukrowniczego we Wspólnocie***(notyfikowana jako dokument nr C(2006) 5306)***(Jedynie teksty w językach hiszpańskim, niemieckim, angielskim, włoskim, portugalskim i szwedzkim są autentyczne)****(2006/760/WE)**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady nr 320/2006 z dnia 20 lutego 2006 r. ustanawiające tymczasowy system restrukturyzacji przemysłu cukrowniczego we Wspólnocie i zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1290/2005 w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej⁽¹⁾,uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE) nr 968/2006 z dnia 27 czerwca 2006 r. ustanawiające szczegółowe zasady wykonania rozporządzenia Rady (WE) nr 320/2006 ustanawiającego tymczasowy system restrukturyzacji przemysłu cukrowniczego we Wspólnocie⁽²⁾, w szczególności jego art. 13 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Do dnia 31 października 2006 r. Komisja ustali kwoty pomocy udostępnianej każdemu państwu członkowskiemu na rzecz dywersyfikacji zgodnie z art. 6 rozporządzenia (WE) nr 320/2006, dodatkowej pomocy na rzecz dywersyfikacji zgodnie z art. 7 wspomnianego rozporządzenia oraz pomocy przejściowej dla niektórych państw członkowskich zgodnie z art. 9 wymienionego rozporządzenia.
- (2) Kwoty pomocy na rzecz dywersyfikacji i dodatkowej pomocy na rzecz dywersyfikacji obliczane są na podstawie kwot cukru wyrażonych w tonach, z których zrezygnowało dane państwo członkowskie w roku gospodarczym 2006/2007, jak przewidziano w art. 13 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 968/2006.

- (3) Pełne kwoty pomocy przejściowej dla Austrii i Szwecji należy udostępnić tym państwom członkowskim od roku gospodarczego 2006/2007,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Kwoty pomocy na rzecz dywersyfikacji i dodatkowej pomocy na rzecz dywersyfikacji, o których mowa odpowiednio w art. 6 i 7 rozporządzenia (WE) nr 320/2006 na dane państwo członkowskie, ustalone na podstawie kwot cukru wyrażonych w tonach, z których zrezygnowało dane państwo członkowskie w roku gospodarczym 2006/2007 są określone w Załączniku do niniejszej decyzji.

Kwoty pomocy przejściowej dla Austrii i Szwecji przewidzianej w art. 9 rozporządzenia (WE) nr 320/2006 są określone w Załączniku do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja skierowana jest do Królestwa Hiszpanii, Irlandii, Republiki Włoskiej, Republiki Austrii, Republiki Portugalskiej i Królestwa Szwecji.

Sporządzono w Brukseli, dnia 9 listopada 2006 r.

W imieniu Komisji
Mariann FISCHER BOEL
Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 58 z 28.2.2006, str. 42.

⁽²⁾ Dz.U. L 176 z 30.6.2006, str. 32.

ZAŁĄCZNIK

Kwoty pomocy na rzecz dywersyfikacji, dodatkowej pomocy na rzecz dywersyfikacji oraz pomocy przejściowej na państwo członkowskie

rok gospodarczy 2006/2007

(EUR)

Państwo członkowskie	Pomoc na rzecz dywersyfikacji	Dodatkowa pomoc na rzecz dywersyfikacji	Pomoc przejściowa dla niektórych państw członkowskich
Hiszpania	10 196 475,75	—	—
Irlandia	21 818 970,00	21 818 970,00	—
Włochy	85 271 723,40	42 635 861,70	—
Austria	—	—	9 000 000,00
Portugalia	3 856 371,00	1 928 185,50	—
Szwecja	4 660 539,00	—	5 000 000,00

DECYZJA KOMISJI**z dnia 9 listopada 2006 r.****zmieniająca decyzję 2005/393/WE w zakresie stref zamkniętych w odniesieniu do choroby niebieskiego języka***(notyfikowana jako dokument nr C(2006) 5311)***(Tekst mający znaczenie dla EOG)***(2006/761/WE)*

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając dyrektywę Rady 2000/75/WE z dnia 20 listopada 2000 r. ustanawiającą przepisy szczególne dotyczące kontroli i zwalczania choroby niebieskiego języka ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 6 ust. 1 ppkt drugi, art. 8 ust. 3, art. 11 i 12 oraz art. 19 akapit drugi,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Dyrektywa Rady 2000/75/WE ustanawia zasady kontroli i środki zwalczania choroby niebieskiego języka we Wspólnocie, w tym także określa strefy ochrony i nadzoru oraz zakaz opuszczania tych stref przez zwierzęta.
- (2) Decyzja Komisji 2005/393/WE z dnia 23 maja 2005 r. w sprawie stref ochrony i nadzoru w odniesieniu do choroby niebieskiego języka i warunków dotyczących przemieszczeń z tych stref lub przez te strefy ⁽²⁾ przewiduje wyznaczenie ogólnych obszarów geograficznych, w ramach których państwa członkowskie ustanawiają strefy ochrony i nadzoru („strefy zamknięte”) w związku z chorobą niebieskiego języka.
- (3) Po zgłoszeniu wystąpienia ognisk choroby niebieskiego języka w połowie sierpnia i na początku września 2006 r. przez właściwe organy Belgii, Niemiec, Francji i Niderlandów, Komisja kilkakrotnie wprowadzała zmiany do decyzji 2005/393/WE w zakresie wyznaczenia odpowiednich stref zamkniętych.

(4) W dniach odpowiednio 13 i 16 października 2006 r. Francja i Niemcy poinformowały Komisję o nowych potwierdzonych przypadkach choroby niebieskiego języka. Biorąc pod uwagę powyższe ustalenia, należy zmienić zasięg stref zamkniętych w tych krajach.

(5) Należy zatem odpowiednio zmienić decyzję 2005/393/WE.

(6) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Załącznik I do decyzji 2005/393/WE zostaje zmieniony zgodnie z Załącznikiem do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja jest skierowana do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 9 listopada 2006 r.

W imieniu Komisji
Markos KYPRIANOU
Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 327 z 22.12.2000, str. 74.

⁽²⁾ Dz.U. L 130 z 24.5.2005, str. 22. Decyzja ostatnio zmieniona decyzją 2006/693/WE (Dz.U. L 283 z 14.10.2006, str. 52).

ZAŁĄCZNIK

W załączniku I do decyzji 2005/393/WE wprowadza się następujące zmiany:

1. Wykaz stref zamkniętych w strefie F (*serotyp 8*) odnoszący się do Francji otrzymuje następujące brzmienie:

„Francja:*Strefa ochrony:*

- Departament Ardennes
- Departament Aisne: okręgi Laon, Saint-Quentin, Soissons, Vervins
- Departament Marne: okręgi Reims, Châlons-en-Champagne, Sainte-Menehould, Vitry-le-François
- Departament Haute-Marne: okręg Saint-Dizier
- Departament Meurthe-et-Moselle: okręgi Briey, Nancy i Toul
- Departament Meuse
- Departament Moselle: okręgi Boulay-Moselle, Metz-ville, Metz-campagne, Thionville-est, Thionville-ouest
- Departament Nord
- Departament Pas-de-Calais
- Departament Somme: okręgi Abbeville, Amiens i Péronne

Strefa nadzoru:

- Departament Aube
- Departament Aisne: okręg Château-Thierry
- Departament Bas-Rhin: okręg Saverne
- Departament Marne: okręg Epernay
- Departament Haute-Marne: okręg Chaumont
- Departament Meurthe-et-Moselle: okręg Lunéville
- Departament Moselle: okręgi Château-Salins, Forbach, Sarrebourg i Sarreguemines
- Departament Oise
- Departament Seine-Maritime: okręg Dieppe
- Departament Seine-et-Marne: okręgi Meaux, Provins
- Departament Somme: okręg Montdidier
- Departament Vosges: okręgi Epinal i Neufchâteau”

2. Wykaz stref zamkniętych w strefie F (*serotyp 8*) odnoszący się do Niemiec otrzymuje następujące brzmienie:

„Niemcy:*Badenia-Wirtembergia*

Okręg Heidelberg

W okręgu Karlsruhe: Bad Schönborn, Graben-Neudorf, Ubstadt-Weiher, Linkenheim-Hochstetten, Eggenstein-Leopoldshafen, Dettenheim, Philippsburg, Oberhausen-Rheinhausen, Waghäusel, Hambrücken, Kronau, Forst, Karlsdorf-Neuthard

Okręg Mannheim

W okręgu Main-Tauber: Freudenberg, Külsheim, Wertheim

W okręgu Neckar-Odenwald: Walldürn, Buchen, Mudau, Limbach, Waldbrunn, Neckargerach, Zwingenberg, Neunkirchen, Schwarzach, Aglasterhausen, Höpfingen, Hardheim, Fahrenbach, Mosbach

Okręg Rhein-Neckar

Bawaria

Miasto Aschaffenburg

Okręg Aschaffenburg

Okręg Main-Spessart

Okręg Miltenberg

W okręgu Bad Kissingen gminy Motten, Zeitlofs, Wildflecken, Bad Brückenau, Riedenberg, Oberleichtersbach, Schondra, Wartmannsroth, Elferhausen, Euerdorf, Bad Bocklet, Burkardroth, Bad Kissingen, Oberthulba, Aura, Gerode, Fuchsstadt, Hammelburg

Brema

Wolne miasto Brema – Gminy miejskie z wyjątkiem obszaru portu morskiego (Stadtbremisches Überseehafengebiet) w Bremerhaven

Hesja

Cały obszar kraju związkowego

Dolna Saksonia

W okręgu Ammerland, gminy: Apen, Edewecht, Westerstede, Bad Zwischenahn

W okręgu Aurich, gminy: Krummhörn, Hinte i Ihlow

Miasto Braunschweig

Okręg Celle

Okręg Cloppenburg

Miasto Delmenhorst

Okręg Diepholz

Miasto Emden

Okręg Emsland

Okręg Gifhorn

Okręg Goslar

Miasto Göttingen

Okręg Göttingen

Okręg Grafschaft Bentheim

Okręg Hameln-Pyrmont

Stolica kraju związkowego, Hannover

Region Hannover

Okręg Helmstedt

Okręg Hildesheim

Okręg Holzminden

W okręgu Leer: miasta Leer i Weener oraz gminy Brinkum, Bunde, Detern, Filsum, Hesel, Holtland, Jemgum, Moor-
merland, Nortmoor, Ostrhauderfehn, Rhauderfehn, Uplengen i Westoverledingen

Okręg Nienburg (Weser)

Okręg Northeim

Okręg Oldenburg

Okręg Osnabrück

Miasto Osnabrück

Okręg Osterode am Harz

Okręg Peine

W okręgu Rotenburg (Wümme): Hellwege, Ahausen, Westerwalsede, Kirchwalsede, Visselhövede, Brockel, Bothel,
Hemsbünde, Rotenburg (Wümme), Hassendorf, Sottrum

Miasto Salzgitter

Okręg Schaumburg

W okręgu Soltau-Fallingb.: Rethem (Aller), Frankenfeld, Ahlden (Aller), Grethem, Gilten, Schwarmstedt, Buchholz
(Aller), Essel, Hademstorf, Eickeloh, Hodenhagen, Walsrode, Böhme, Häuslingen, okręg Osterheide, Fallingb.,
Bomlitz, Neuenkirchen, Soltau, Wietzenhagen, Munster, Lindwedel

Okręg Vechta

Okręg Verden

Okręg Wolfenbüttel

Miasto Wolfsburg

Nadrenia Północna-Westfalia

Cały obszar kraju związkowego

Nadrenia-Palatynat

Cały obszar kraju związkowego

Kraj związkowy Saara

Cały obszar kraju związkowego

Saksonia-Anhalt

W okręgu Mansfelder Land: Wippra

W okręgu Sangerhausen: Bennungen, Berga, Breitenbach, Breitenstein, Breitungen, Dietersdorf, Hainrode, Hayn (Harz),
Horla, Kelbra (Kyffhäuser), Kleinleinungen, Morungen, Questenberg, Roßla, Rotha, Rottleberode, Schwenda, Stolberg
(Harz), Tilleda (Kyffhäuser), Ufrungen, Wickerode, Wolfsburg

W okręgu Börde: Ausleben, Barneberg, Gröningen, Gunsleben, Hamersleben, Harbke, Hötensleben, Hornhausen,
Krottorf, Marienborn, Neuwegersleben, Ohrleben, Oschersleben (Bode), Sommersdorf, Völpke, Wackersleben,
Wulferstedt

W okręgu Halberstadt: Aderstedt, Anderbeck, Aspenstedt, Athenstedt, Badersleben, Berkel, Bühne, Danstedt,
Dardesheim, Dedeleben, Deersheim, Dingelstedt am Huy, Eilenstedt, Eilsdorf, Groß Quenstedt, Halberstadt,
Harsleben, Hessen, Huy-Neinstedt, Langenstein, Lüttgenrode, Nienhagen, Osterode am Fallstein, Osterwieck, Pabstorf,
Rhoden, Rohrshiem, Sargstedt, Schauen, Schlanstedt, Schwanebeck, Ströbeck, Schachdorf, Veltheim, Vogelsdorf,
Wegeleben, Wülperode, Zilly

W okręgu Ohre: Beendorf, Döhren, Walbeck, Flecken Weferlingen

W okręgu Quedlinburg: Bad Suderode, Ballenstedt, Dankerode, Dittfurt, Friedrichsbrunn, Gernrode, Güntersberge,
Harzgerode, Königrode, Neinstedt, Neudorf, Quedlinburg, Rieder, Schielo, Siptenfelde, Stecklenberg, Straßberg,
Thale, Warnstedt, Weddersleben, Westerhausen

Okręg Wernigerode

Turyngia

Miasto Eisenach

Okręg Eichsfeld

W okręgu Gotha: Aspach, Ballstädt, Bienstädt, Brüheim, Bufleben, Dachwig, Döllstädt, Ebenheim, Erleben, Emsetal, Ernstroda, Eschenbergen, Finsterbergen, Friedrichroda, Friedrichswerth, Friemar, Fröttstädt, Georgenthal/Thür. Wald, Gierstädt, Goldbach, Gotha, Großfahner, Haina, Hochheim, Hörselgau, Laucha, Leinatal, Mechterstädt, Metebach, Molschleben, Remstädt, Sonneborn, Tabarz/Thür. Wald, Teutleben, Tonna, Tröchtelborn, Trügleben, Waltershausen, Wangenheim, Warza, Weingarten, Westhausen

W okręgu Kyffhäuser: Bad Frankenhausen/Kyffhäuser, Badra, Bellstedt, Bendeleben, Clingen, Ebeleben, Freienbessingen, Göllingen, Greußen, Großenehrich, Günserode, Hachelbich, Helbedündorf, Holzsußra, Niederbösa, Oberbösa, Rockstedt, Rottleben, Schernberg, Seega, Sondershausen, Steintaleben, Thüringenhausen, Topfstedt, Trebra, Wasserthaleben, Westgreußen, Wolferschwenda

Okręg Nordhausen

W okręgu Schmalkalden-Meiningen: Aschenhausen, Bix, Breitung/Werra, Brotterode, Erbenhausen, Fambach, Floh-Seligenthal, Frankenheim/Rhön, Friedelshausen, Heßles, Hümpfershausen, Kaltensundheim, Kaltenwestheim, Kleinschmalkalden, Mehmels, Melpers, Oberkatz, Oberweid, Oepfershausen, Rhönblick, Rosa, Roßdorf, Schmalkalden, Schwallungen, Stepfershausen, Trusetal, Unterkatz, Unterweid, Wahns, Wasungen, Wernshausen

W okręgu Sömmerda: Andisleben, Bilzingsleben, Frömmstedt, Gangloffsömmern, Gebesee, Herrnschwende, Schwerstedt, Straußfurt, Walschleben, Weißensee

Okręg Unstrut-Hainich

Okręg Wartburg"

DECYZJA KOMISJI**z dnia 9 listopada 2006 r.****dotycząca niektórych środków ochronnych przeciw chorobie niebieskiego języka w Bułgarii***(notyfikowana jako dokument nr C(2006) 5315)***(Tekst mający znaczenie dla EOG)****(2006/762/WE)**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając dyrektywę Rady 91/496/EWG z dnia 15 lipca 1991 r. ustanawiającą zasady regulujące organizację kontroli weterynaryjnych zwierząt wprowadzanych na rynek Wspólnoty z państw trzecich i zmieniającą dyrektywy 89/662/EWG, 90/425/EWG oraz 90/675/EWG⁽¹⁾, w szczególności jej art. 18 ust. 1 i 6,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 10 października 2006 r. Bułgaria poinformowała Komisję o wykryciu przeciwciał choroby niebieskiego języka u kóz objętych nadzorem w gminie Sliwarowo, w okręgu administracyjnym Burgas, w południowo-wschodniej części Bułgarii położonej przy granicy z Turcją („obszar dotknięty chorobą”).
- (2) W związku z faktem, iż Bułgaria ma przystąpić do Wspólnoty Europejskiej w dniu 1 stycznia 2007 r., władze tego kraju poinformowały Komisję, że wprowadziły zakaz przemieszczania zwierząt, nasienia, komórek jajowych i zarodków gatunków podatnych na chorobę niebieskiego języka z obszaru dotkniętego chorobą zgodnie z dyrektywą Rady 2000/75/WE z dnia 20 listopada 2000 r. ustanawiającą przepisy szczególnie dotyczące kontroli i zwalczania choroby niebieskiego języka⁽²⁾ oraz z decyzją Komisji 2005/393/WE z dnia 23 maja 2005 r. w sprawie stref ochrony i nadzoru w odniesieniu do choroby niebieskiego języka i warunków dotyczących przemieszczeń z tych stref lub przez te strefy⁽³⁾.
- (3) Rozprzestrzenienie się choroby niebieskiego języka z obszaru dotkniętego chorobą stanowiłoby poważne zagrożenie dla zdrowia zwierząt we Wspólnocie.
- (4) W oczekiwaniu na dalsze wyniki badań epidemiologicznych i laboratoryjnych konieczne jest zawieszenie przywozu żywych zwierząt z gatunków podatnych na

chorobę niebieskiego języka, ich nasienia, zarodków i komórek jajowych pochodzących z lub przewożonych przez obszar dotknięty chorobą.

- (5) Biorąc pod uwagę fakt, że nasienie, komórki jajowe i zarodki uzyskane przed dniem 1 lipca 2006 r. nie mogą stanowić zagrożenia, zawieszenie przywozu dotyczy jedynie nasienia, komórek jajowych i zarodków uzyskanych po tej dacie.
- (6) Środki przewidziane w niniejszej decyzji zostaną przy najbliższej sposobności poddane przeglądowi podczas kolejnego posiedzenia Stałego Komitetu ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt w świetle rozwoju sytuacji i rezultatów dalszych badań przeprowadzonych przez Bułgarię.
- (7) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodnie z opinią Stałego Komitetu ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

1. Państwa członkowskie zawieszają przywóz żywych zwierząt z gatunków podatnych na chorobę niebieskiego języka pochodzących z lub przewożonych przez terytorium lub części terytorium określone w Załączniku.
2. Państwa członkowskie zawieszają przywóz nasienia, komórek jajowych i zarodków pobranych lub uzyskanych od dnia 1 lipca 2006 r. i pochodzących z terytorium lub części terytorium określonych w Załączniku.

Artykuł 2

Państwa członkowskie zmieniają środki stosowane względem wymiany handlowej w celu dostosowania ich do niniejszej decyzji i niezwłocznie w odpowiedni sposób upowszechniają informację o przyjętych środkach. Niezwłocznie informują o nich Komisję.

⁽¹⁾ Dz.U. L 268 z 24.9.1991, str. 56. Dyrektywa ostatnio zmieniona Aktem Przystąpienia z 2003 r.

⁽²⁾ Dz.U. L 327 z 22.12.2000, str. 74.

⁽³⁾ Dz.U. L 130 z 24.5.2005, str. 22. Decyzja ostatnio zmieniona decyzją 2006/693/WE (Dz.U. L 283 z 14.10.2006, str. 52).

Artykuł 3

Niniejszą decyzję stosuje się do dnia 31 grudnia 2006 r.

Artykuł 4

Niniejsza decyzja skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 9 listopada 2006 r.

W imieniu Komisji
Markos KYPRIANOU
Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK

Części terytorium Bułgarii, o których mowa w art. 1 ust. 1 i 2:

Kod ISO kraju	Nazwa kraju	Opis części terytorium
BG	Bułgaria	Okręg administracyjny: — Burgas